

Index:

A. ประวัติศาสตร์ต้นกำเนิดของอีสเตอร์/ปัสกา	1
B. ข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับปัสกา	8
C. การบันทึกความตายและการฟื้นคืนจากความตายของพระเยซู 4 ครั้ง:	16
D. ข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับความตายและการฟื้นคืนจากความตายของพระเยซู	43
E. การเตรียมอาหารปัสกา	47
F. วิธีฉลองปัสกาคริสเตียน	48

A. ประวัติศาสตร์ต้นกำเนิดของอีสเตอร์/ปัสกา

ตกลงเทศกาลนี้เรียกว่าอะไร? อีสเตอร์หรือปัสกา? ภาษาส่วนใหญ่ก็ยังเรียกเทศกาลนี้ว่าเป็นปัสกา เพราะว่าคริสเตียนสมัยยุคแรกยังฉลอง ปัสกา พร้อมกับเทศกาลขนมปังไร้เชื้อ เทศกาลเพ็นเทคอสต์ เทศกาลปลับปลา ซึ่งพันธสัญญาใหม่ได้บันทึกไว้ว่าคริสเตียนยังฉลองอยู่ในสมัยยุคแรก คริสตจักรสมัยยุคแรกจะจัดกระจายค่อนข้างเร็วมากในเวลา que คริสเตียนยังมีประเพณีของยิวอยู่ หลักฐานก็อยู่ที่ภาษาต่างๆของโลก ขอให้เราดูคำเรียกสำหรับเทศกาล อีสเตอร์ ในแต่ละภาษา:

ภาษาแอฟริกัน "พาส-ฟีส" (น่าจะมาจาก คำว่า feast ที่แปลว่าเทศกาล)

ภาษาแอลเบเนีย "พาชเค"

ภาษาอาเซอร์ไบจาน "พาสคสา"

ภาษาบาสก์ "พาสโค"

ภาษาคาตาลัน "พาสคั๋ว"
ภาษาคอรัซิกา "พาสคั๋ว"
ภาษาเดนมาร์ก "พาสเค"
ภาษาดัตช์ "เพเสน"
ภาษาฟินแลนด์ "เพเสียนเน"
ภาษาฝรั่งเศส "พาเคส"
ภาษาฟรีเซียน "พิสเค"
ภาษากาลิเซีย "พาสคั๋ว"
ภาษาเยอรมัน "ออสเทิร์น" (ต้นกำเนิดของอีสเตอร์)
ภาษากรีก "พัสซา"
ภาษาไอซ์แลนด์ "พัสคา"
ภาษาอิตาลี "พาสคั๋ว"
ภาษากินยาร์วันดา "พัสคา"
ภาษานอร์เวย์ "พาสเค"
ภาษาโปรตุเกส "พาสโควา"
ภาษาโรมาเนีย "พาสที"
ภาษารัสเซีย "พาสคหา"
ภาษาสเปน "พาสคั๋ว ดี เรสเสอร์เรคซิออน" (ปีสกาแห่งการฟื้นคืนจากความตาย)
ภาษาสวาฮีลี "พัสคา"

ภาษาสวีเดน "พาสค์"

ภาษาไทย "อีสเตอร์" (อิทธิพลเยอรมัน)

ภาษาตุรกี "พัสคาลยา"

ภาษาเติร์กเมนสถาน "พัชชา"

ภาษาอูซเบก "พัสคสา"

ภาษาเวลส์ "พัสก์"

ภาษาโซซา "ไอพัสคา"

**ข้อเท็จจริงที่น่าสนใจ: คำว่าวันเสาร์ในหลายภาษาเป็นคำเดียวกับ
วันสะบาโต:**

ภาษาบอสเนีย: สะบาทา

ภาษาเซบัวโน: สะบาโต

ภาษาคอร์ซิกา: สะบาทุ

ภาษาโครเอเชีย: สะบาทา

ภาษาเช็ก: สะบาทา

ภาษาอังกฤษ: แซทเดอเด (ของเทพเจ้าแซทเดอเด เป็นอิทธิพลของโรม)

ภาษาฟิลิปปินส์: สะบาโต

ภาษาฝรั่งเศส: สะมาดี

ภาษากาลิเซีย: สะบาโต

ภาษากรีก: สะฟาโท

ภาษาอินโดนีเซีย: สับทุ

ภาษาอิตาลี: สะบาโท

ภาษาไอริช: ดีสาเสร

ภาษามาลายู: สับทุ

ภาษาโปแลนด์: โสะโบทา

ภาษาโปรตุเกส: สะบาโด

ภาษาโรมาเนีย: สัมบาทา

ภาษารัสเซีย: สะโบทา

ภาษาสกอตเกลิค: ดีสาเสร

ภาษาเซอร์เบีย: สะโบทา

ภาษาสโลวาเกีย: สะโบทา

ภาษาสโลวีเนีย: สะโบทา

ภาษาสเปน: สะบาโด

ภาษาซุนดา: สัฟทุ

ภาษายูเครน: สะโบทา

ภาษาเวลส์: ดีสสาเดิน

วันที่ของปีสภาคิสเตียน:

ในศตวรรษที่ 3 ผู้นำคริสเตียนได้ตัดสินใจว่าพวกเขาต้องการ

กำหนดวันที่ต่างกันสำหรับวันอีสเตอร์ (สมัยนั้นก็ยังเรียกว่า ปีสกา) พวกเขาต้องการใช้ปฏิทินของตนเองจะได้ไม่ต้องพึ่งพาปฏิทินของชาวยิว (ปฏิทินฮีบรู) แต่ในขณะเดียวกันต้องการที่จะให้ใกล้ช่วงปีสกาเดิมเท่าที่เป็นไปได้ ดังนั้นพวกเขาจึงสร้างระบบที่ซับซ้อนในการกำหนดวันอีสเตอร์ปีต่อปี วันอีสเตอร์ของคาทอลิกและวันที่ของออร์ทอดอกซ์แตกต่างกันเล็กน้อย เนื่องจากวันที่ของคาทอลิกอิงตามปฏิทินเกรกอเรียน และวันที่ของออร์ทอดอกซ์อิงตามปฏิทินจูเลียน อย่างไรก็ตาม คริสเตียนยุคแรกจะใช้ปฏิทินฮีบรู ดังนั้นนั่นคือสิ่งที่ผมแนะนำให้เราทำ (พูดตรงๆ วันในสัปดาห์ เดือนของปี และแม้แต่เทศกาลเช่นอีสเตอร์ ได้รับการตั้งชื่อตามเทศกาลรูปเคารพสมัยอดีต น่าเสียดายจริงๆ)

ตัวอย่างวัฒนธรรมรูปเคารพในชื่อภาษาอังกฤษสำหรับวันเดือนและเทศกาลต่างๆ แน่นอนภาษาไทยก็คล้ายเช่นเดียวกัน เห็นผลที่ผมอธิบายเรื่องเหล่านี้ก็เพราะว่าบางครั้งเราคิดว่า ถ้ามาจากภาษาอังกฤษมันต้องดีเพราะว่าเป็นคริสเตียน แต่ในสมัยโบราณคนอังกฤษไม่ใช่คริสเตียนนะครับ แต่เป็นคนไหว้รูปเคารพคล้ายๆคนไทยพุทธในปัจจุบันนะครับ ถ้าเราไปตั้งชื่อตามภาษาอังกฤษทุกอย่างอาจจะไม่ใช่เรื่องดีนะครับ

Easter (อีสเตอร์) : "อุสทาน" ซึ่งเป็นเทพเจ้าเยอรมันของฤดูใบไม้

ผลิ (หลายครั้งคำนี้ก็ใช้ในช่วงเวลาฤดูใบไม้ผลิ แต่ไม่ได้พูดถึง
รูปเคารพในสมัยปัจจุบัน)

Halloween: (วันฮาโลวีน) : "สามเหน" คือเป็นวันของคนตายแล้ว

Sunday: วันไหว้ดวงอาทิตย์

Monday: วันไหว้ดวงจันทร์

Tuesday: วันของทิว หรือวันแห่งเทพเจ้านอร์สของการต่อสู้

Wednesday: วันของโวกเดน หรือวันแห่งเทพเจ้านอร์ส โอดเดน

Thursday: วันสอร์ หรือวันแห่งเทพเจ้านอร์สแห่งพายุ คือ "Thor"

Friday: วันเฟรยา หรือวันแห่งเทพีนอร์สเฟรยา

Saturday: วันแซทเทิร์น: วันแห่งเทพเจ้าโรมันแซทเทิร์น

January ตั้งชื่อตามเจนนัส เทพเจ้าโรมันแห่งการเริ่มต้น

February ตั้งชื่อตาม เฟบรัว พิธีกรรมชำระของชาวโรมัน

March ตั้งชื่อตาม มาร์ส เทพเจ้าแห่งสงครามของโรมัน

April ตั้งชื่อตาม ออฟริลีส ซึ่งแปลว่าเปิด เหมือนดอกไม้บาน

May ตั้งชื่อตาม เมยา เทพีแห่งความอุดมสมบูรณ์ของกรีก

June ตั้งชื่อตามจูน เทพีแห่งการแต่งงานของโรมัน

July ตั้งชื่อตามจูเลียส ซีซาร์

August ตั้งชื่อตามจักรพรรดิออกุสตุส

September มาจากคำว่า เสพท์ (หมายถึงเดือนที่ 7) เนื่องจาก

เดิมเป็นเดือนที่ 7 จากทั้งหมด 10 เดือน ในระบบปฏิทินโรมันเก่า
October มาจากคำว่า อคท์ (หมายถึงเดือนที่ 8) เนื่องจากเดิมเป็น
เดือนที่ 8 จากทั้งหมด 10 เดือน ในระบบปฏิทินโรมันเก่า
November มาจากคำว่า นอพ์ (หมายถึงเดือนที่ 9) เนื่องจากเดิม
เป็นเดือนที่ 9 จากทั้งหมด 10 เดือน ในระบบปฏิทินโรมันเก่า
December มาจากคำว่า เด็ค (หมายถึงเดือนที่ 10) เนื่องจากเดิม
เป็นเดือนที่ 10 จากทั้งหมด 10 เดือน ในระบบปฏิทินโรมันเก่า
ชื่อเหล่านี้อาจจะไม่ได้มาจากการไหว้รูปเคารพทั้งหมด แต่หลาย
ชื่อก็ใช่ พวกเราควรจะทราบถึงความจริงนี้เวลาเข้าถึงเรื่องเช่นนี้
อาจจะไม่ได้ผิดที่จะใช้คำเหล่านี้ แต่ถ้าเราใช้คำที่ดีกว่าได้ ก็จะมี
พวกเราควรจะฉลองเทศกาลอีสเตอร์อย่างไร คริสเตียนสมัยยุค
แรกรวมถึงคริสเตียนชาวกรีก ได้ฉลองเทศกาลนี้เป็นเทศกาลของยิว
เรียกว่าปัสกา ตามที่พระคัมภีร์บอกไว้ และหลังจากปัสกา เป็น
เทศกาลขนมปังไร้เชื้อ ระยะเวลา 1 สัปดาห์ แต่สำหรับคริสเตียน
มีความหมายเพิ่มเติมที่ได้มาพร้อมกับพันธสัญญาใหม่ ว่าเป็น
สัปดาห์ที่พระเยซูได้ตายและฟื้นขึ้นจากความตาย จริงๆผมอยาก
แนะนำให้คริสเตียนทุกๆที่ฉลองปัสกาและขนมปังไร้เชื้อตามที่
พระคัมภีร์สอนไว้ด้วยเพิ่มการระลึกถึงความตายและการฟื้นขึ้น
จากความตายของพระเยซู อาจารย์เปาโลได้เขียนถึงสัปดาห์นี้

ด้วยการอ้างถึงขนมปังไร้เชื้อ แม้แต่เขากำลังพูดกับชาวกรีกที่
ไม่ใช่ชาวยิว ก็ควรจะปฏิบัติตามที่พระคัมภีร์บอกไว้ พระเยซูนั่ง
กับสาวกและฉลองปัสกา พระเยซูได้สอนความหมายของ
เทศกาลนี้ ก็เลยเป็นความคิดเห็นของผมว่าพวกเราไม่ควรจะลังเล
ในการฉลองเหมือนกัน

B. ข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับปีสกา - "จงถือคำสั่งนี้ให้เป็นกฎถาวร
ของพวกท่านและของลูกหลานพวกท่าน"

แล้วโมเสสเรียกพวกผู้ใหญ่ของคนอิสราเอลมาพร้อมกัน สั่งว่า
“จงไปเอาลูกแกะสำหรับครอบครัวยุคของพวกท่านมาฆ่าเป็นลูก
แกะปีสกา และเอาต้นหุสบ กำหนึ่งจุ่มลงในเลือดที่อยู่ในอ่าง แล้ว
ป้ายเลือดนั้นที่วงกบประตูทั้งด้านบนและด้านข้างทั้งสองข้าง
ห้ามผู้ใดออกไปพ้นประตูบ้านของตนจนถึงรุ่งเช้า เพราะพระยาห์
เวห์จะเสด็จผ่านไปเพื่อจะประหารคนอียิปต์ เมื่อพระองค์
ทอดพระเนตรเห็นเลือดที่วงกบประตูทั้งด้านบนและด้านข้างทั้ง
สองข้าง พระยาห์เวห์จะทรงผ่านเว้นประตูนั้น และจะไม่ทรงให้ผู้
สังหารเข้าไปในบ้านพวกท่านเพื่อจะประหารท่าน ท่านทั้งหลาย
จงถือคำสั่งนี้ให้เป็นกฎถาวรของพวกท่านและของลูกหลานพวก
ท่าน เมื่อพวกท่านไปถึงแผ่นดินซึ่งพระยาห์เวห์จะประทานแก่
พวกท่านตามที่ตรัสไว้แล้ว พวกท่านจงถือพิธีนี้ไว้ เมื่อลูกหลาน
ของพวกท่านถามว่า ‘พิธีนี้หมายความว่าอะไร?’ พวกท่านจง
ตอบว่า ‘เป็นการถวายสัตวบูชาปีสกาแต่พระยาห์เวห์ผู้ทรงผ่าน
เว้นบ้านของชนชาติอิสราเอลในอียิปต์ เมื่อพระองค์ทรงประหาร
คนอียิปต์ แต่โปรดไว้ชีวิตครอบครัวของพวกเรา’ ” ประชากรก็
กราบลงนมัสการ แล้วชนชาติอิสราเอลก็ไปทำตามที่พระยาห์เวห์

ทรงบัญชากับโมเสสและอาโรน -อพยพ 12:21-28

“ต่อไปนี้เป็นเทศกาลเลี้ยงตามกำหนดแต่พระยาห์เวห์ เป็นการประชุมบริสุทธิ์ ซึ่งเจ้าจะต้องประกาศกำหนดเวลาให้เขารับรู้ใน เวลาเย็นวันที่สิบสี่เดือนที่หนึ่งเป็นวันเทศกาลปัสกา ของพระยาห์ เวห์ และในวันที่สิบห้าเดือนเดียวกัน เป็นเทศกาลกินขนมปังไร้ เชื้อถวายเป็นแต่พระยาห์เวห์ ให้พวกเจ้ารับประทานขนมปังไร้เชื้อ เจ็ดวัน ในวันแรกจงมีการประชุมบริสุทธิ์ ห้ามทำงานประจำ แต่ เจ้าจงถวายเครื่องบูชาด้วยไฟแต่พระยาห์เวห์ให้ครบเจ็ดวัน ใน วันที่เจ็ดเป็นวันประชุมบริสุทธิ์ ห้ามทำงานประจำใดๆ”

เลวีนิติ 23:4-8

ไม่ใช่ชาวยิวเท่านั้นแต่คนต่างชาติด้วย (คือพวกเราที่เป็นคริสเตียนส่วนมาก)

ถ้าคนต่างด้าวที่มาอาศัยอยู่ท่ามกลางเจ้าทั้งหลายจะถือเทศกาลปัสกาแต่พระยาห์เวห์ ก็ให้เขาถือตามกฎเกณฑ์และกฎหมายของเทศกาลปัสกา เจ้าจงมีกฎเกณฑ์อย่างเดียวกันสำหรับคนต่างด้าว และคนพื้นเมือง” -กัณฑ์การวิถึ 9:14

...ยอห์นเห็นพระเยซูกำลังเสด็จมาหาท่านท่านจึงกล่าวว่า "จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้าผู้ทรงรับบาปของโลกไป" -ยอห์น 1:29

พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า “เราบอกความจริงกับพวกท่านว่า ไม่ใช่โมเสสที่ให้อาหารจากสวรรค์นั้นแก่ท่าน แต่พระบิดาของเราเป็นผู้ประทานอาหารแท้ที่มาจากสวรรค์ให้กับพวกท่าน เพราะว่าอาหารของพระเจ้าท่านคือท่านที่ลงมาจากสวรรค์ และประทานชีวิตให้กับโลก” พวกเขาจึงทูลพระองค์ว่า “ท่านเจ้าข้า ขอโปรดให้อาหารนั้นแก่เราตลอดไปเถิด” พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า “เราเป็นอาหารแห่งชีวิต คนที่มาหาเราจะไม่หิว และคนที่วางใจในเราจะไม่กระหายอีกเลย แต่เราก็บอกพวกท่านแล้วว่าท่านเห็นเราแล้วแต่ไม่วางใจ สารพัดที่พระบิดาประทานแก่เราจะมาหาเรา และคนที่มาหาเรา เราจะไม่ขับไล่เลย เพราะว่าเราลงมาจากสวรรค์ ไม่ใช่เพื่อทำตามความประสงค์ของเราเอง แต่เพื่อทำตามพระประสงค์ของผู้ทรงใช้เรามา และพระประสงค์ของผู้ทรงใช้เรามานั้นก็คือ ให้เรารักษาทุกสิ่งทีพระองค์ทรงมอบไว้กับเรา ไม่ให้หายไปสักสิ่งเดียว แต่ทำให้เป็นขึ้นมาในวันสุดท้าย เพราะนี่แหละเป็นพระประสงค์ของพระบิดาของเรา ที่จะให้ทุกคนที่เห็นพระบุตรและวางใจพระองค์มีชีวิตนิรันดร์ และเราเองจะให้คนนั้นเป็นขึ้นมาในวันสุดท้าย” พวกเขาจึงซุบซิบกันเรื่องพระองค์ เพราะพระองค์ตรัสว่า “เราเป็นอาหารซึ่งลงมาจากสวรรค์” พวกเขาพูดกันว่า “คนนี่คือเยซูลูกของโยเซฟไม่ใช่หรือ? พ่อแม่ของ

เขาเราก็รู้จัก แล้วเดี๋ยวนี้เขาพูดได้อย่างไรว่า ‘เราลงมาจากสวรรค์?’” พระเยซูตรัสตอบพวกเขาว่า “อย่าซุบซิบกันเลย ไม่มีใครมาถึงเราได้ นอกจากพระบิดาผู้ทรงใช้เรามาจะทรงชักนำให้เขามา และเราจะให้คนนั้นเป็นขึ้นมาในวันสุดท้าย มีคำเขียนไว้ในหนังสือผู้เผยพระวจนะว่า ‘พระเจ้าจะทรงสั่งสอนพวกเขาทุกคน’ ทุกคนที่ได้ยินได้ฟัง และได้เรียนรู้จากพระบิดาก็มาถึงเรา ไม่มีใครได้เห็นพระบิดานอกจากท่านที่มาจากพระเจ้า ท่านนั้นแหละได้เห็นพระบิดาแล้ว เราบอกความจริงกับพวกท่านว่า คนที่วางใจก็มีชีวิตนิรันดร์ เราเป็นอาหารแห่งชีวิต บรรพบุรุษของพวกท่านได้กินมานาในถิ่นทุรกันดารแล้วก็ยังเสียชีวิต แต่นี้เป็นอาหารที่ลงมาจากสวรรค์เพื่อให้คนที่ได้กินแล้วไม่ตาย เราเป็นอาหารดำรงชีวิตซึ่งลงมาจากสวรรค์ ถ้าใครกินอาหารนี้ คนนั้นจะมีชีวิตนิรันดร์ และอาหารที่เราจะให้เพื่อชีวิตของโลกนั้นก็คือเลือดเนื้อของเรา” แล้วพวกยิวก็ทู่หมัดเถียงกันว่า “คนนี้จะเอาเนื้อของเขาให้เรา กินได้อย่างไร?” พระเยซูจึงตรัสกับพวกเขาว่า “เราบอกความจริงกับท่านว่า ถ้าท่านไม่ได้กินเนื้อและไม่ได้ดื่มโลหิตของบุตรมนุษย์ ก็จะไม่มีความชีวิตในตัวท่าน คนที่กินเนื้อและดื่มโลหิตของเราจะมีชีวิตนิรันดร์ และเราจะให้คนนั้นเป็นขึ้นมาในวันสุดท้าย เพราะว่าเนื้อของเราเป็นอาหารแท้ และโลหิตของเราก็เป็น

เครื่องดื่มแท้ คนที่กินเนื้อและดื่มโลหิตของเรา คนนั้นก็อยู่ในเรา และเราอยู่ในเขา พระบิดาผู้ทรงพระชนม์อยู่ทรงใช้เรามา และเรามีชีวิตเพราะพระบิดาอย่างไร คนที่กินเราก็จะมีชีวิตเพราะเรา อย่างนั้น นี่แหละเป็นอาหารที่ลงมาจากสวรรค์ ไม่เหมือนอาหารที่พวกบรรพบุรุษกินและเสียชีวิต คนที่กินอาหารนี้จะมีชีวิตนิรันดร์” คำเหล่านี้พระองค์ตรัสในธรรมศาลา ขณะที่พระองค์ทรงสั่งสอน อยู่ที่เมืองคาเปอร์นาอุม -ยอห์น 6:32-59

การที่พวกท่านโง่เขลานั้นไม่ใช่สิ่งดีเลย ท่านรู้แล้วไม่ใช่หรือว่าเชื่อ ขนมนเพียงนิดเดียว ย่อมทำให้แป้งดิบฟูขึ้นทั้งก้อน? จงชำระเชื่อ เก่าเสีย เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เป็นแป้งดิบก้อนใหม่ ดังเช่นที่ท่าน เป็นพวกไร้เชื่อ เพราะพระคริสต์ผู้ทรงเป็นปีศาจของเรา ถูก ถวายบูชาแล้ว เพราะฉะนั้นให้เราถือปีศาจนั้น ไม่ใช่ด้วยเชื่อเก่า ซึ่งเป็นเชื่อของความชั่วและความเลว แต่ด้วยขนมปังที่ไม่มีเชื่อ คือความจริงใจและสัจจะ -1 โครินธ์ 5:6-8

ท่านจะดื่มจากถ้วยขององค์พระผู้เป็นเจ้าและจากถ้วยของพวกผี ด้วยไม่ได้ จะรับประทานที่โต๊ะขององค์พระผู้เป็นเจ้า และที่โต๊ะ ของพวกผีด้วยก็ไม่ได้ เราจะยั่วยุให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอิจฉา หรือ? เรามีกำลังมากกว่าพระองค์หรือ? -1 โครินธ์ 10:21-22

เมื่อท่านทั้งหลายมาชุมนุมพร้อมกันนั้น จึงไม่ใช่การกินในงาน

เลี้ยงขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะว่าในการกินอาหารนั้น แต่ละคนต่างกินอาหารของตนก่อน บ้างก็ยังมีอยู่ และบ้างก็เมา อะไรกันนี้ พวกท่านไม่มีบ้านที่จะกินและดื่มหรือ? หรือว่าท่านดูหมิ่นคริสตจักรของพระเจ้า และสร้างความอับอายให้กับคนที่ขัดสนจะให้ข้าพเจ้าพูดอย่างไร? จะให้ชมพวกท่านหรือ? ข้าพเจ้าไม่ขอชมท่านในเรื่องนี้เลย เพราะว่าเรื่องซึ่งข้าพเจ้ามอบไว้กับพวกท่านนั้น ข้าพเจ้าได้รับจากองค์พระผู้เป็นเจ้า คือในคืนที่เขาทรงพระเยซูขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงหยิบขนมปัง เมื่อขอบพระคุณแล้วจึงทรงหัก และตรัสว่า “นี่เป็นกายของเรา ซึ่งให้แก่ท่านทั้งหลาย จงทำอย่างนี้เพื่อระลึกถึงเรา” หลังจากรับประทานอาหารแล้ว พระองค์ทรงหยิบถ้วยด้วยอากัปกิริยาเดียวกัน ตรัสว่า “ถ้วยนี้คือพันธสัญญาใหม่ โดยโลหิตของเรา จงทำอย่างนี้ คือเมื่อใดที่พวกท่านดื่มจากถ้วยนี้ จงดื่มเพื่อระลึกถึงเรา” เพราะว่าเมื่อใดที่พวกท่านกินขนมปังและดื่มจากถ้วยนี้ ท่านก็ประกาศการวายพระชนม์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า จนกว่าพระองค์จะเสด็จมา ฉะนั้นถ้าใครกินขนมปัง หรือดื่มจากถ้วยขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างไม่เหมาะสม เขาก็ทำผิดต่อพระกายและพระโลหิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า ทุกคนจงสำรวจตัวเอง แล้วจึงกินขนมปังและดื่มจากถ้วยนี้ เพราะว่าคนที่กินและดื่มโดย

ไม่ได้ตระหนักถึงพระกายขององค์พระผู้เป็นเจ้า ก็กินและดื่มเป็นเหตุให้ตนเองถูกลงโทษ เพราะเหตุนี้พวกท่านหลายคนจึงอ่อนแอและเจ็บป่วย และบ้างก็ล่วงหลับไป แต่ถ้าเราวินิจฉัยตัวเอง เราคงไม่ต้องถูกพิพากษา เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพิพากษาเรา นั่นพระองค์ทรงเตือนเรา เพื่อไม่ให้เราถูกพิพากษาร่วมกันกับโลก ฉะนั้นพี่น้องของข้าพเจ้า เมื่อท่านทั้งหลายมาชุมนุมกันเพื่อรับประทานอาหารนั้น จงรอกันและกัน ถ้ามีใครหิว ก็ให้กินที่บ้านก่อน เพื่อว่าเมื่อมาชุมนุมกัน พวกท่านจะไม่ถูกลงโทษ ส่วนเรื่องอื่นๆ นั้น ข้าพเจ้าจะสั่งสอนเมื่อข้าพเจ้ามา -1 โครินธ์ 11:20-34 (วันฉลองปีสกา ก็จะเปลี่ยนทุกปีเพราะจะขึ้นอยู่กับปฏิทินฮีบรู)

C. การบันทึกความตายและการฟื้นคืนของพระเยซู 4 ครั้ง:

บันทึกของมัทธิว:

พวกทหารของเจ้าเมืองจึงพาพระเยซูไปไว้ในกองบัญชาการปริโท เรียม และรวมทหารทั้งกองไว้เฉพาะพระพักตร์พระองค์ แล้ว เปลื้องฉลองพระองค์ ออก เอาเสื้อคลุมสีแดงเข้ามาสวมให้ พระองค์ เอาหนามสานเป็นมงกุฎสวมบนพระเศียร ของพระองค์ แล้วเอาไม้อ้อมาให้พระองค์ทรงถือไว้ในพระหัตถ์ขวา และคุกเข่า ลงเฉพาะพระพักตร์พระองค์เยาะเย้ยว่า “ข้าแต่กษัตริย์ของพวกยิว ขอทรงพระเจริญ” แล้วก็ถ่มน้ำลายรด และเอาไม้อ้อนั้นตีพระเศียรพระองค์ เมื่อเยาะเย้ยพระองค์แล้ว พวกเขาก็ถอดเสื้อคลุมตัวนั้นออก และเอาฉลองพระองค์ของพระองค์มาสวมให้ และนำพระองค์ออกไปเพื่อตรึงที่กางเขน เมื่อออกไปแล้วก็พบชาวไซรีนคนหนึ่งชื่อซีโมน จึงเกณฑ์ให้เขาแบกกางเขนของพระองค์ไป เมื่อมาถึงที่หนึ่งซึ่งเรียกว่ากลโกธา แปลว่าที่กะโหลกศีรษะ เขาทั้งหลายเอาเหล้าองุ่นผสมกับของขมมาถวายพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงชิมแล้วก็ไม่เสวย เมื่อตรึงพระองค์ที่กางเขนแล้ว พวกเขาก็เอาฉลองพระองค์มาจับฉลากแบ่งกัน แล้วก็นั่งเฝ้าพระองค์อยู่ที่นั่น และพวกเขาเอาข้อความที่เป็นข้อหาลงโทษพระองค์ไปติดไว้เหนือพระเศียร ซึ่งอ่านว่า “คนนี่คือเยซู กษัตริย์

ของชนชาติยิว” เวลานั้น เขาเอาโจรสองคนตรึงไว้พร้อมกับ
พระองค์ ข้างขวาคนหนึ่งข้างซ้ายคนหนึ่ง คนทั้งหลายที่เดินผ่าน
ไปมา พุดหมิ่นประมาทพระองค์ สันศิระยะเยาะเย้ย ว่า “เจ้าเป็น
คนที่จะทำลายพระวิหารแล้วสร้างขึ้นภายในสามวันนี่นา จงช่วย
ตัวเองให้รอด ถ้าเจ้าเป็นพระบุตรของพระเจ้า จงลงมาจาก
กางเขนเถิด” พวกหัวหน้าปุโรหิตกับพวกธรรมาจารย์และพวก
ผู้ใหญ่ก็เยาะเย้ยพระองค์เหมือนกันว่า “เขาช่วยคนอื่นให้รอดได้
แต่ช่วยตัวเองไม่ได้ เขาเป็นกษัตริย์ของชนชาติอิสราเอล ให้เขา
ลงมาจากกางเขนเดี๋ยวนี้เถิด เราจะได้เชื่อบ้าง เขาวางใจพระเจ้า
ถ้าพระองค์พอพระทัยตัวเขาก็ขอให้ทรงช่วยเขาเดี๋ยวนี้เถิด
เพราะเขากล่าวว่าเขาเป็นพระบุตรของพระเจ้า” แม้แต่โจรสอง
คนที่ถูกตรึงพร้อมกับพระองค์ก็ด่าว่าพระองค์ด้วย แล้วก็เกิด
ความมืดมัวทั่วแผ่นดิน ตั้งแต่เวลาเที่ยงวันจนถึงบ่ายสามโมง พอ
เวลาประมาณบ่ายสามโมง พระเยซูทรงร้องเสียงดังว่า “เอลี เอลี
ลามา สะบักธานี” แปลว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของ
ข้าพระองค์ ทำไมพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย?” บาง
คนที่ยืนอยู่ที่นั่น เมื่อได้ยินก็พูดว่า “คนนี่เรียกเอลียาห์” ทันใด
นั้นคนหนึ่งในพวกเขาก็วิ่งไปเอาฟองน้ำชุบเหล้าองุ่นเปรี้ยวเสียบ
ปลายไม้้อ ส่งให้พระองค์เสวย แต่พวกที่เหลื่อร้องว่า “อย่าเพิ่ง

เลย ให้เราคอยดูซิว่าเอลิยาห์จะมาช่วยเขาหรือไม่” และพระเยซู ทรงร้องเสียงดังอีกครั้งหนึ่ง แล้วสิ้นพระชนม์ และนี่แน่ะ ม่าน ในพระวิหารก็ฉีกขาดออกเป็นสองท่อนตั้งแต่บนตลอดล่าง แผ่นดินก็ไหว ศิลาที่แตกออกจากกัน อุโมงค์ฝังศพต่างๆ ก็เปิดออก ศพของธรรมิกชนหลายคนที่ล่วงหลับไปแล้วก็เป็นขึ้นมา และ เมื่อพระเยซูทรงเป็นขึ้นมาแล้ว พวกเขาก็ออกจากอุโมงค์ พากัน เข้าไปในนครบริสุทธิปรากฏกับคนจำนวนมาก แต่นายร้อยและ พวกทหารที่เฝ้าพระเยซูอยู่ด้วยกัน เมื่อเห็นแผ่นดินไหวและสิ่ง ต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้น ก็กลัวอย่างยิ่ง จึงพูดกันว่า “ท่านผู้นี้เป็นพระ บุตรของพระเจ้าจริงๆ” ที่นั่นมีผู้หญิงหลายคนติดตาม พระองค์จากกาลิลีเพื่อจะปรนนิบัติพระองค์ มองดูอยู่แต่ไกล ใน พวกนั้นมีมารีย์ชาวมัคดาลา มารีย์มารดาของยากอบและโยเซฟ และมารดาของบุตรทั้งสองของเศเบดี เมื่อถึงเวลาพลบค่ำมี เศรษฐีคนหนึ่งมาจากอารีมาเธียชื่อโยเซฟ เป็นสาวกของพระเยซู เข้าไปหาปีลาตขอพระศพพระเยซู ปีลาตจึงสั่งให้มอบแก่เขา โย เซฟก็เชิญพระศพลงและเอาผ้าป่านที่สะอาดพันหุ้มไว้ แล้วเชิญ พระศพไปวางไว้ในอุโมงค์ใหม่ของตนที่สกัดไว้ในศิลา และกลิ้งหิน ใหญ่ปิดปากอุโมงค์ไว้แล้วก็ไป มารีย์ชาวมัคดาลากับมารีย์อีกคน หนึ่งก็นั่งอยู่ที่นั่นตรงหน้าอุโมงค์ วันรุ่งขึ้น คือวันถัดจากวันเตรียม

พวกหัวหน้าบุโรหิตและพวกฟาริสีพากันไปหาปีลาต เรียนว่า “ท่านเจ้าเมืองขอรับ เราจำได้ว่าเมื่อคนล่อลวงนั้นยังมีชีวิตอยู่ เขาบอกว่า ‘ล่องไปสามวันแล้วเราจะเป็นขึ้นมาใหม่’ เพราะฉะนั้น ขอท่านมีบัญชาสั่งเฝ้าอุโมงค์ให้แข็งแรงจนถึงวันที่สาม มิฉะนั้น พวกสาวกของเขาจะมาขโมยศพไปแล้วประกาศแก่ประชาชนว่า เขาเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว และการล่อลวงครั้งนี้จะ ร้ายแรงยิ่งกว่าครั้งก่อนอีก” ปีลาตจึงบอกพวกเขาว่า “พวกท่าน จงเอายามไปเถิด จงไปเฝ้าให้แข็งแรงเท่าที่จะทำได้” พวกเขาจึง ไปจัดการทำให้อุโมงค์แน่นหนาและประทับตราไว้ที่หิน แล้ว วางยามประจำอยู่

ภายหลังวันสะบาโต เวลาใกล้รุ่งเช้าวันอาทิตย์ มารีย์ชาวมักดาลา กับมารีย์อีกคนหนึ่งนั้นมาดูอุโมงค์ ทันใดนั้นก็เกิดแผ่นดินไหว อย่างรุนแรง เพราะมีทูตสวรรค์องค์หนึ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้า ลงมาจากสวรรค์และก่อก้อนหินออกจากปากอุโมงค์แล้วนั่งอยู่ บนหินนั้น รูปลักษณ์ของทูตนั้นเหมือนแสงฟ้าแลบ เสื้อขาว เหมือนหิมะ พวกยามที่เฝ้าอยู่ก็กลัวทูตสวรรค์องค์นั้นจนตัวสั่น และเป็นเหมือนคนตาย ทูตสวรรค์องค์นั้นกล่าวกับผู้หญิง เหล่านี้ว่า “อย่ากลัวเลย เราจำได้ว่าพวกท่านมาหาพระเยซูที่ ถูกตรึงกางเขน พระองค์ไม่ได้อยู่ที่นี้ เพราะทรงเป็นขึ้นมาแล้ว

ตามที่พระองค์ตรัสไว้ นั้น จงมาดูที่ซึ่งเขาวางพระองค์ไว้ นั้น แล้ว
จงรีบไปบอกสาวกทั้งหลายของพระองค์ว่า พระองค์ทรงเป็น
ขึ้นมาจากความตายแล้ว และพระองค์เสด็จไปยังแคว้นกาลิลีก่อน
นท่าน พวกท่านจะเห็นพระองค์ที่นั่น นี่แน่ะเราบอกพวกท่านแล้ว”
หญิงเหล่านั้นก็รีบไปจากอุโมงค์ ด้วยความกลัวและความยินดี
เป็นอย่างยิ่ง และวิ่งไปบอกพวกสาวกของพระองค์ นี่แน่ะ พระ
เยซูทรงพบพวกเขาและตรัสทักทาย หญิงเหล่านั้นก็มากอดพระ
บาทและกราบนมัสการพระองค์ พระเยซูจึงตรัสกับพวกเขาว่า
“อย่ากลัวเลย จงไปบอกพี่น้องของเราให้ไปยังกาลิลี จะได้พบเรา
ที่นั่น” ขณะที่หญิงเหล่านั้นกำลังไป นี่แน่ะ มียามบางคนเข้าไปใน
เมือง เล่าเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นนั้นให้พวกหัวหน้าปุโรหิตฟัง
เมื่อพวกหัวหน้าปุโรหิตประชุมปรึกษากันกับพวกผู้ใหญ่แล้ว ก็
แจกเงินก้อนใหญ่ให้กับพวกทหาร และสั่งว่า “พวกเจ้าต้องพูดว่า
‘พวกสาวกของเขามาลักขโมยเอาศพไปตอนกลางคืน ในขณะที่
เรากำลังนอนหลับอยู่’ ถ้าเรื่องนี้ทราบถึงหูเจ้าเมือง เราจะผูกแก้
ตัวให้พวกเจ้าพ้นโทษ” เมื่อทหารรับเงินแล้วก็ทำตามคำแนะนำ
แล้วเรื่องนี้ก็ลือกันในหมู่พวกยิวจนถึงทุกวันนี้ แต่สาวกสิบเอ็ด
คนก็ไปยังกาลิลี ถึงภูเขาคาปอร์นาอัมตามที่พระเยซูทรงกำหนดไว้ และเมื่อเห็น
พระองค์เขาทั้งหลายจึงกราบนมัสการ แต่บางคนยังสงสัยอยู่ พระ

เยชูจึงเสด็จเข้ามาใกล้แล้วตรัสกับพวกเขาว่า “สิทธิอำนาจ
ทั้งหมดในสวรรค์ก็ดี ในแผ่นดินโลกก็ดีทรงมอบไว้แก่เราแล้ว
เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปและนำชนทุกชาติมาเป็น
สาวกของเรา จงบัพติศมาพวกเขาในพระนามของพระบิดา พระ
บุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ และสอนพวกเขาให้ถือรักษาสิ่ง
สารพัดที่เราสั่งพวกท่านไว้ และนี่แน่ะ เราจะอยู่กับท่านทั้งหลาย
เสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค” -มัทธิว 27:27-28:20

การบันทึกของมาระโก:

พวกทหารจึงนำพระองค์เข้าไปยังลานของราชสำนัก (คือ
กองบัญชาการปรีโทเรียม) แล้วเรียกพวกทหารทั้งกองมาประชุม
กัน พวกเขาเอาเสื้อสีม่วงมาสวมให้พระองค์ เอาหนามสานเป็น
มงกุฎมาสวมพระเศียรพระองค์ แล้วค่านับพระองค์กล่าวว่า “ข้า
แต่กษัตริย์ของพวกยิว ขอทรงพระเจริญ” แล้วพวกเขาเอาไม้
อ้อตีพระเศียรของพระองค์ ถ่มน้ำลายรดพระองค์ และคุกเข่าลง
นมัสการพระองค์ เมื่อเยาะเย้ยพระองค์แล้ว พวกเขาก็ถอดเสื้อสี
ม่วงนั้นออก แล้วเอาเสื้อผ้าของพระองค์มาสวมให้ และนำ
พระองค์ออกไปเพื่อตรึงที่กางเขน มีคนหนึ่งชื่อซีโมนชาวไซริน
เป็นบิดาของอเล็กซานเดอร์และรุฟัส เดินทางจากบ้านนอกมาตาม
เส้นทางนั้น พวกเขาจึงเกณฑ์ซีโมนให้แบกกางเขนของพระองค์

พวกเขาพาพระองค์มาถึงที่แห่งหนึ่งชื่อกลโกธา (แปลว่ากะโหลก
ศีรษะ) แล้วพวกเขาเอาเหล้าองุ่นผสมกับมดยอบให้พระองค์เสวย
แต่พระองค์ไม่ทรงรับ แล้วพวกเขาก็ตรึงพระองค์ที่กางเขน และ
เอาฉลองพระองค์ของพระองค์ มาจับฉลากแบ่งกัน เพื่อจะรู้ว่า
ใครได้อะไร ขณะที่พวกเขาตรึงพระองค์นั้นเป็นเวลาสามโมงเช้า
มีคำจารึกข้อหาที่ลงโทษพระองค์ไว้ว่า “กษัตริย์ของพวกยิว”
และพวกเขาเอาโจรสองคนมาตรึงพร้อมกับพระองค์ ข้างขวาคน
หนึ่งข้างซ้ายคนหนึ่ง คนทั้งหลายที่เดินผ่านไปมานั้นก็พุดหมิ่น
ประมาทพระองค์ สันศีรษะเยาะเย้ย ว่า “เฮ้ย เจ้าเป็นคนที่จะ
ทำลายพระวิหารแล้วสร้างขึ้นภายในสามวันนี่นา จงช่วยตัวเอง
ให้รอดเถอะ แล้วก็ลงจากกางเขนเสียทีสิ” ท่ามกลางพวกหัวหน้า
ปุโรหิตกับพวกธรรมาจารย์ก็มีการเยาะเย้ยพระองค์เหมือนกันว่า
“เขาช่วยคนอื่นให้รอดได้ แต่ช่วยตัวเองไม่ได้ ขอเชิญพระคริสต์
กษัตริย์แห่งอิสราเอลลงมาจากกางเขนเดี๋ยวนี้เถอะ พวกเราจะ
ได้เห็นและเชื่อ” และสองคนนั้นที่ถูกตรึงพร้อมกับพระองค์ก็กล่าว
คำหยาบช้าต่อพระองค์ เมื่อถึงเวลาเที่ยงก็เกิดมีดมัวทั่วแผ่นดิน
จนถึงบ่ายสามโมง พอถึงบ่ายสามโมง พระเยซูก็ทรงร้องเสียงดังว่า
“เอโลอี เอโลอี ลามา สะบักธานี” แปลว่า “พระเจ้าของข้า
พระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ทำไมพระองค์ทรงทอดทิ้งข้า

พระองค์?” บางคนที่ยืนอยู่ที่นั่นเมื่อได้ยินก็พูดว่า “คูสิ เขากำลังร้องเรียกเอลียาห์” มีคนหนึ่งวิ่งไปเอาฟองน้ำชุบเหล้าองุ่นเปรี้ยวเสียบปลายไม้้อ ส่งถวายให้พระองค์เสวย แล้วกล่าวว่า “คอยดูซิว่าเอลียาห์จะมาเอาเขาลงหรือเปล่า?” แล้วพระเยซูทรงร้องเสียงดังแล้วก็สิ้นพระชนม์ ม่านในพระวิหารก็ขาดออกเป็นสองท่อน ตั้งแต่บนตลอดล่าง ส่วนนายร้อยที่ยืนอยู่ตรงพระพักตร์พระองค์เมื่อได้ยินพระองค์ร้องเสียงดัง และเห็นว่าพระองค์สิ้นพระชนม์อย่างไร จึงกล่าวว่า “ท่านผู้นี้เป็นพระบุตรของพระเจ้าจริงๆ” ผู้หญิงกลุ่มหนึ่งก็เฝ้ามองอยู่แต่ไกล ในพวกผู้หญิงเหล่านั้น มีมารีย์ชาวมัคดาลา มารีย์มารดาของยากอบน้อยและของโยเสส และนางสะโลเม ผู้หญิงเหล่านั้นเป็นพวกที่ติดตามและปรนนิบัติพระองค์ เมื่อพระองค์อยู่ที่แคว้นกาลิลี และยังมีผู้หญิงคนอื่นๆ อีกหลายคนที่ยืนมายังกรุงเยรูซาเล็มพร้อมกับพระองค์ เมื่อถึงเวลาพลบค่ำ และเพราะเหตุว่าวันนั้นเป็นวันเตรียมคือวันก่อนวันสะบาโต โยเซฟจากอาริมาเธียซึ่งเป็นสมาชิกสภาและเป็นที่นับถือของคนทั้งหลาย อีกทั้งยังเป็นคนที่กำลังคอยแผ่นดินของพระเจ้า ไปหาปีลาตด้วยความกล้าหาญเพื่อขอพระศพของพระเยซู ปีลาตก็ประหลาดใจที่พระเยซูสิ้นพระชนม์แล้ว จึงเรียกนายร้อยมาถามว่า ตายแล้วหรือ เมื่อรู้เรื่องจากนายร้อยแล้ว ท่านจึงมอบ

พระศพให้แก่โยเซฟ แล้วโยเซฟก็ไปซื้อผ้าปาน และอัญเชิญพระศพลงมา เอาผ้าปานพันหุ้มไว้ แล้วอัญเชิญพระศพไปวางไว้ในอุโมงค์ซึ่งสกัดจากศิลา แล้วกลิ้งก้อนหินปิดปากอุโมงค์ไว้ มารีย์ชาวมักดาลา และมารีย์มารดาของโยเสสได้เห็นสถานที่ที่พระศพถูกบรรจุไว้

เมื่อวันสะบาโตผ่านพ้นไปแล้ว มารีย์ชาวมักดาลา มารีย์มารดาของยากอบพร้อมกับนางสะโลเม ไปซื้อเครื่องหอมเพื่อจะนำไปชโลมพระศพของพระองค์ เวลารุ่งเช้าวันอาทิตย์ พอดวงอาทิตย์ขึ้น พวกนางก็มาที่อุโมงค์ และกำลังพูดกันอยู่ว่า “ใครจะช่วยกลิ้งก้อนหินออกจากปากอุโมงค์” เพราะเป็นหินก้อนใหญ่ แต่เมื่อพวกนางมองดูก็เห็นหินก้อนนั้นกลิ้งออกไปแล้ว เมื่อพวกนางเข้าไปในอุโมงค์ ก็เห็นชายหนุ่มคนหนึ่งใส่เสื้อคลุมยาวสีขาวนั่งอยู่ทางขวามือ พวกนางก็ตกตะลึง ชายหนุ่มคนนั้นบอกพวกนางว่า “อย่ามัวตะลึงอยู่เลย พวกท่านมาหาพระเยซูชาวนาซาเร็ธผู้ทรงถูกตรึงที่กางเขนซินะ พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว พระองค์ไม่ได้อยู่ที่นี้ จงดูที่ที่วางพระศพของพระองค์เถิด พวกท่านจงไปบอกพวกสาวกของพระองค์รวมทั้งเปโตรด้วยว่า พระองค์จะเสด็จไปที่แคว้นกาลิลีก่อนพวกท่าน พวกท่านจะเห็นพระองค์ที่นั่น ดังที่พระองค์ตรัสกับพวกท่านไว้แล้ว” หญิงเหล่านั้นจึงออกจาก

อุโมงค์แล้วรีบหนีไป เพราะพิศวงงงงวยและตกใจจนตัวสั่น พวกนางไม่ได้พูดกับใครเพราะกลัว [หลังจากพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาในวันเวลารุ่งเช้าวันอาทิตย์ พระองค์ทรงปรากฏแก่มารีย์ชาวมัคดาลาก่อน คือมารีย์คนที่พระองค์ทรงขับผีออกเจ็ดตน มารีย์จึงไปบอกบรรดาคนที่เคยอยู่กับพระองค์มาก่อน ขณะที่พวกเขา กำลังร้องไห้เป็นทุกข์ เมื่อพวกเขาได้ยินว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ และมารีย์ได้เห็นพระองค์แล้ว พวกเขายังไม่เชื่อ ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ พระองค์ปรากฏพระกายอีกรูปหนึ่งแก่สาวกสองคน ขณะที่พวกเขา กำลังเดินทางออกไปนอกเมือง สาวกสองคนนั้นจึงกลับมาบอกสาวกคนอื่นๆ แต่พวกเขาไม่เชื่อ หลังจากนั้นพระองค์ทรงปรากฏกับสาวกสิบเอ็ดคน ขณะพวกเขา กำลังนั่งรับประทานอาหารอยู่ พระองค์ทรงตำหนิพวกเขาในเรื่องความสงสัยและใจดีดิ่ง เพราะว่าพวกเขาไม่เชื่อคนที่ได้เห็นพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว พระองค์ตรัสสั่งพวกสาวกว่า “พวกท่านจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษยย์ทุกคน ใครเชื่อและรับบัพติศมาก็จะรอด แต่ใครไม่เชื่อจะต้องถูกลงโทษ มีคนเชื่อที่โทษหมายสำคัญเหล่านี้จะเกิดขึ้นที่นั่น คือพวกเขาจะขับผีออกโดยนามของเรา พวกเขาจะพูดภาษาแปลกๆ พวกเขาจะจับงูได้ด้วยมือเปล่า ถ้าพวกเขา กินยาพิษใดๆ มันจะไม่ทำ

อันตรายแก่พวกเขา และพวกเขาจะวางมือบนคนเจ็บคนป่วย แล้วคนเหล่านั้นจะหายโรค” หลังจากพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้า ตรัสสั่งพวกเขาแล้ว พระเจ้าก็ทรงรับพระองค์ขึ้นสู่ฟ้าสวรรค์ ประทับที่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า พวกสาวกจึงออกไป เทศนาสั่งสอนทุกแห่งหน และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงร่วมงานกับ พวกเขาและทรงสนับสนุนคำสอนของพวกเขา ด้วยการให้มี หมายสำคัญประกอบคำสอน] -มาระโก 15:16-16:20

การบันทึกของลูกา:

เมื่อกำลังพาพระองค์ออกไป พวกเขาเกณฑ์ซีโมนชาวไซรีนที่มา จากบ้านนอก แล้วเอากางเขนวางบนตัวเขา ให้แบกตามพระเยซู ไป มีคนจำนวนมากตามพระองค์ไปด้วย ทั้งพวกผู้หญิงที่กำลัง ทูบกซ์โศกและคร่ำครวญเพราะพระองค์ พระเยซูทรงหันมาทาง พวกเขาตรัสว่า “ธิดาทั้งหลายแห่งเยรูซาเล็มเอ๋ย อย่าร้องให้ สงสารเราเลย แต่จงร้องให้สงสารตนเองและลูกๆ เกิด เพราะว่า จะมีเวลาหนึ่งที่พวกเขาจะกล่าวว่า ‘พวกผู้หญิงที่เป็นหมัน และ ครรภ์ที่ไม่ได้ปฏิสนธิ และเต้านมที่ไม่เคยเลี้ยงลูก ก็เป็นสุข’ ใน เวลานั้นเขาจะเริ่ม พุดกับภูเขทั้งหลายว่า ‘จงพังลงมาทับเรา’ และพุดกับเนินเขาว่า ‘จงปกคลุมเราไว้’ เพราะว่าถ้าเขาทำ อย่างนี้เมื่อไม้ยังสดอยู่ อะไรจะเกิดขึ้นเมื่อไม้แห้งแล้ว?” มีอีก

สองคนที่เป็นผู้ร้าย ซึ่งเขาพาไปประหารชีวิตพร้อมกับพระองค์
เมื่อไปถึงสถานที่แห่งหนึ่งเรียกว่ากะโหลกศิรชะ เขาก็ตรึง
พระองค์ไว้ที่นั่นบนกางเขนพร้อมกับผู้ร้ายสองคนนั้น ข้างขวา
คนหนึ่งข้างซ้ายคนหนึ่ง พระเยซูตรัสว่า “พระบิดาเจ้าข้า ขอทรง
ยกโทษพวกเขาเพราะเขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไร” แล้วพวกเขาก็
เอาฉลองพระองค์มาจับฉลากแบ่งกัน ประชาชนก็ยืนมองดูอยู่
พวกผู้นำก็เยาะเย้ยพระองค์ด้วยว่า “เขาช่วยคนอื่นให้รอดได้ ก็ให้
เขาช่วยตัวเองด้วยซิ ถ้าหากเขาเป็นพระคริสต์ของพระเจ้าที่ทรง
เลือกไว้” พวกทหารก็เยาะเย้ยพระองค์ด้วย และเข้ามาเอาเหล้า
องุ่นเปรี้ยวส่งให้พระองค์ แล้วกล่าวว่า “ถ้าเจ้าเป็นกษัตริย์ของ
พวกยิวก็จงช่วยตัวเองให้รอดเถิด” เหนือพระองค์มีคำจารึกไว้
ด้วยว่า “คนนี้เป็นกษัตริย์ของพวกยิว” ผู้ร้ายคนหนึ่งที่ถูกตรึงไว้
จึงพูดหมิ่นประมาทพระองค์ว่า “เจ้าเป็นพระคริสต์ไม่ใช่หรือ?
จงช่วยตัวเองกับเราทั้งสองให้รอดเถิด” แต่อีกคนหนึ่งห้ามปราม
เขาว่า “เจ้าไม่เกรงกลัวพระเจ้าหรือ? เพราะเจ้าก็ถูกลงโทษ
เหมือนกัน และเราทั้งสองก็สมควรกับโทษนั้นจริง เพราะเรา
ได้รับผลสมกับการกระทำ แต่ท่านผู้นี้ไม่ได้ทำผิดอะไรเลย” แล้ว
คนนั้นจึงทูลว่า “พระเยซู ขอพระองค์ทรงระลึกถึงข้าพระองค์
เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในแผ่นดินของพระองค์” พระเยซูทรง

ตอบเขาว่า “เราบอกความจริงกับท่านว่า วันนี้ท่านจะอยู่กับเราในเมืองบรมสุขเกษม” เวลานั้นประมาณเที่ยงวัน เกิดมีดมั่วทั่วทั้งแผ่นดินจนถึงบ่ายสามโมง ดวงอาทิตย์ก็มืดไป ม่าน ในพระวิหารก็ขาดตรงกลาง พระเยซูทรงร้องเสียงดังตรัสว่า “ข้าแต่พระบิดา ข้าพระองค์ขอฝากจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ ” ตรัสอย่างนั้นแล้วก็สิ้นพระชนม์ เมื่อนายร้อยเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นนี้ จึงสรรเสริญพระเจ้าว่า “แท้จริงท่านผู้นี้เป็นคนชอบธรรม” ผู้ชนทั้งหมดที่มาชุมนุมกันเพื่อจะดูเหตุการณ์นั้น เมื่อเห็นแล้วก็พากันตีกอกชกตัวกลับไป ทุกคนที่รู้จักพระองค์ รวมทั้งพวกผู้หญิงซึ่งตามพระองค์มาจากกาลิลี ก็ยืนอยู่แต่ไกล มองเห็นสิ่งเหล่านี้ มีชายคนหนึ่งชื่อโยเซฟ ท่านเป็นสมาชิกสภาเป็นคนดีและชอบธรรม ท่านไม่เห็นด้วยกับมติและการกระทำของสภานั้น ท่านเป็นชาวอาริมาเธียซึ่งเป็นเมืองของพวกยิว และเป็นคนที่คอยแผ่นดินของพระเจ้า ชายคนนี้เข้าไปหาปีลาตขอพระศพของพระเยซู เมื่อเขาเอาพระศพลงแล้ว จึงเอาผ้าป่านพันหุ้มไว้ แล้วนำพระศพไปวางไว้ในอุโมงค์ซึ่งเจาะไว้ในศิลา อุโมงค์นั้นยังไม่เคยวางศพของใครเลย วันนั้นเป็นวันจัดเตรียมและใกล้จะถึงวันสะบาโตแล้ว พวกผู้หญิงที่ตามพระองค์มาจากแคว้นกาลิลีก็ตามไปและเห็นอุโมงค์นั้น ทั้งเห็นว่าเขาวางพระศพ

ของพระองค์ไว้อย่างไรด้วย แล้วพวกนางก็กลับไปจัดแจงเครื่อง
หอมกับน้ำมันหอม ในวันสะบาโตนั้นพวกเขา ก็หยุดพักตาม
บัญญัติ

ตั้งแต่เช้ามีดของวันอาทิตย์ พวกผู้หญิงก็นำเครื่องหอมที่
จัดเตรียมไว้มาถึงอุโมงค์ พวกนางพบว่าก้อนหินกลิ้งออกจาก
ปากอุโมงค์แล้ว และเมื่อเข้าไปหากก็ไม่พบพระศพของพระเยซู
องค์พระผู้เป็นเจ้า ขณะกำลังฉงนสนเท่ห์เพราะเหตุการณ์นั้น นี้
แน่ะ มีชายสองคนยืนอยู่ใกล้พวกนาง เครื่องนุ่งห่มแพรวพราว
จนพราวตา ผู้หญิงเหล่านั้นก็หวาดกลัวและซบหน้าลงถึงดิน ชาย
สองคนนั้นจึงพูดกับพวกนางว่า “พวกท่านแสวงหาคนเป็นใน
พวกคนตายทำไม? [พระองค์ไม่ได้อยู่ที่นี้ แต่ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว]
จงระลึกถึงคำที่พระองค์ตรัสกับพวกท่านขณะที่พระองค์ยังอยู่ใน
แคว้นกาลิลี ว่า ‘บุตรมนุษย์จะต้องถูกมอบไว้ในมือของพวกคน
บาป และจะต้องถูกตรึงที่กางเขน และวันที่สามจะเป็นขึ้นมาใหม่’ ”
พวกนางจึงระลึกถึงพระดำรัสของพระองค์ เมื่อกลับจากอุโมงค์
แล้ว พวกนางก็เล่าเหตุการณ์นี้ทั้งหมดแก่สาวกสิบเอ็ดคนและคน
อื่นๆ ด้วย คนที่เล่าเหตุการณ์เหล่านั้นแก่พวกอัครทูตคือ มารีย์
ชาวมักดาลา โยอันนา มารีย์มารดาของยากอบ และผู้หญิงคนอื่นๆ
ที่อยู่กับพวกนาง แต่พวกอัครทูตไม่เชื่อ เห็นว่าเป็นคำเหลวไหล

[แต่เปโตรลุกขึ้น วิ่งไปที่อุโมงค์ เมื่อก้มลงมองดูก็เห็นแต่ผ้าปาน
เท่านั้น จึงกลับไปด้วยความประหลาดใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น]
ในวันนั้นเองมีสาวกสองคนเดินทางไปหมู่บ้านชื่อเอมมาอูส ห่าง
จากกรุงเยรูซาเล็มประมาณสิบเอ็ดกิโลเมตร เขาสนทนากันถึง
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ขณะที่กำลังสนทนาซักถามกันอยู่ พระเยซูก็
เสด็จเข้ามาใกล้ดำเนินด้วยกัน แต่ตาของเขาทั้งสองถูกปิดกั้นทำ
ให้จำพระองค์ไม่ได้ พระองค์ตรัสกับเขาทั้งสองว่า “ระหว่างทางที่
เดินมานี้ท่านได้ตอบกันเรื่องอะไร?” เขาก็หยุดยืน หน้าตาโศกเศร้า
คนที่ชื่อเคลโอปัสทูลถามพระองค์ว่า “ท่านเป็นแขกเมืองในกรุง
เยรูซาเล็มเพียงคนเดียวหรือที่ไม่รู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงนี้?”
พระองค์ตรัสถามพวกเขาว่า “เหตุการณ์อะไร?” เขาจึงตอบ
พระองค์ว่า “เหตุการณ์เรื่องเยซูชื่อนาซาเร็ธผู้เผยพระวจนะที่มี
ฤทธิ์เดชในกิจการและถ้อยคำต่อพระพักตร์พระเจ้าและต่อหน้า
ประชาชน พวกหัวหน้าปุโรหิตกับพวกผู้นำของเรามอบตัวท่านไว้
ให้ถูกลงโทษถึงตาย และตรึงท่านที่กางเขน แต่เรามีความหวังว่า
ท่านจะเป็นผู้หนึ่งที่มาไถ่ชนชาติอิสราเอล ยิ่งไปกว่านั้น วันนี้เป็น
วันที่สามแล้วตั้งแต่เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น มีผู้หญิงบางคนในพวก
เราที่ทำให้เราประหลาดใจ พวกนางไปที่อุโมงค์เมื่อเวลาเช้ามืด
แต่ไม่พบศพของท่าน จึงมาเล่าว่าเห็นนิมิตเป็นทูตสวรรค์ และ

ทูตสวรรค์นั้นบอกว่าท่านผู้นั้นยังมีชีวิตอยู่ บางคนในเราจึงไปที่
อุโมงค์ และพบเหมือนที่ผู้หญิงเหล่านั้นบอก แต่เขาไม่เห็นท่านเยซู”
พระองค์จึงตรัสกับสองคนนั้นว่า “โอ คนโง่เขลาและมีใจเฉื่อยช้า
ในการเชื่อถ้อยคำซึ่งพวกผู้เผยพระวจนะกล่าวไว้ นั้น พระคริสต์
จำเป็นต้องทนทุกข์อย่างนั้นแล้วจึงเข้าไปในพระสิริของพระองค์
ไม่ใช่หรือ?” แล้วพระองค์ทรงอธิบายพระคัมภีร์ที่เล็งถึงพระองค์
ทุกข้อให้เขาฟัง เริ่มต้นตั้งแต่โมเสสและบรรดาผู้เผยพระวจนะ
ทั้งหมด เมื่อมาใกล้หมู่บ้านที่จะไปนั้น พระองค์ทรงทำทีว่าจะ
เสด็จเลยไป เขาทั้งสองจึงคะยั้นคะยอพระองค์ว่า “เชิญท่านมา
พักด้วยกันเถิด เพราะจวนจะค่ำและใกล้จะหมดวันอยู่แล้ว”
พระองค์จึงเสด็จเข้าไปพักอยู่กับเขา เมื่อประทับที่โต๊ะอาหารกับ
พวกเขา พระองค์ทรงหยิบขนมปัง ขอพระพร แล้วทรงหักส่งให้
เขา ตาของเขาทั้งสองก็เปิดออกและเขาก็จำพระองค์ได้ แล้ว
พระองค์ก็อันตรธานไปจากเขา เขาจึงพูดกันว่า “ใจเรารุ่มร้อน
ภายในเมื่อพระองค์ตรัสตามทาง และเมื่อทรงอธิบายพระคัมภีร์
ให้เราฟังไม่ใช่หรือ?” เขาทั้งสองก็ลุกขึ้นในเวลา นั้น แล้วกลับไป
กรุงเยรูซาเล็ม และพบว่าพวกสาวกสิบเอ็ดคนชุมนุมกันอยู่พร้อม
กับพรรคพวก กำลังพูดกันว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นขึ้นมา
แล้วจริงๆ และทรงปรากฏแก่ซีโมน” สองคนนั้นจึงเล่าเรื่องที่

เกิดขึ้นตามทาง และเรื่องที่เขารู้จักพระองค์โดยการหักขมปังนั้น ระหว่างที่พวกเขากำลังพูดเรื่องนี้อยู่ พระองค์เสด็จมาและทรง ยืนอยู่ท่ามกลางพวกเขา และตรัสกับเขาว่า “สันติสุขจงดำรงอยู่ กับท่านทั้งหลายเถิด” พวกเขาต่างตื่นตกใจหวาดกลัวคิดว่าเห็นผี พระองค์จึงตรัสกับพวกเขาว่า “ท่านทั้งหลายวุ่นวายใจทำไม? เพราะอะไรท่านถึงเกิดความคิดสงสัยขึ้นในใจ? จงดูที่มือและเท้า ของเราว่าเป็นเราเอง จงคลำตัวเราดู เพราะว่าผีไม่มีเนื้อและ กระดูกเหมือนอย่างที่ท่านเห็นว่าเรามี” เมื่อตรัสอย่างนั้นแล้ว พระองค์ทรงสำแดงพระหัตถ์และพระบาทให้เขาเห็น เมื่อพวกเขา ยังไม่ค่อยเชื่อเพราะเป็นเรื่องที่น่ายินดีอย่างเหลือเชื่อ และ กำลังประหลาดใจอยู่นั้น พระองค์ตรัสถามพวกเขาว่า “ที่นี่มี อะไรกินบ้างไหม?” พวกเขา ก็เอาปลาอย่างชิ้นหนึ่งมาให้พระองค์ พระองค์ทรงรับมาเสวยต่อหน้าพวกเขา พระองค์ตรัสกับเขาว่า “นี่เป็นถ้อยคำของเรา ซึ่งเราบอกไว้กับท่านทั้งหลายขณะที่เรายัง อยู่กับท่านว่า บรรดาถ้อยคำที่เขียนไว้ในหมวดธรรมบัญญัติของ โมเสส ในหมวดผู้เผยพระวจนะ และในหมวดเพลงสดุดีที่กล่าวถึง เรานั้น จำเป็นจะต้องสำเร็จ” แล้วพระองค์ทรงช่วยให้ใจของพวกเขา สว่างเพื่อจะได้เข้าใจพระคัมภีร์ พระองค์ตรัสกับเขาว่า “มี ถ้อยคำเขียนไว้อย่างนั้นว่า พระคริสต์จะต้องทนทุกข์และฟื้นขึ้น

จากตายในวันที่สาม และจะต้องประกาศทั่วทุกประชาชาติใน
พระนามของพระองค์เรื่องการกลับใจใหม่ เพื่อ การยกบาป โดย
เริ่มต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม พวกท่านเองก็เป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้ นี้
แน่ะ เราจะส่งสิ่งที่พระบิดาของเราทรงสัญญาไว้ นั้น ลงมาเหนือท่าน
แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุง จนกว่าท่านจะสวมด้วยฤทธิ์
เดชที่มาจากเบื้องบน ” พระองค์จึงพาพวกเขาออกไปจนถึง
หมู่บ้านเบธานี และยกพระหัตถ์ทั้งสองอวยพรเขา ขณะที่ทรง
อวยพรอยู่นั้น พระองค์เสด็จจากพวกเขาไป [และพระเจ้าทรงรับ
พระองค์ขึ้นสู่สวรรค์] พวกเขาจึง [นมัสการพระองค์แล้ว]
กลับไปทีกรุงเยรูซาเล็มด้วยความยินดีอย่างยิ่ง และอยู่ในพระ
วิหารทุกวัน สรรเสริญพระเจ้า -ลูคา 23:26- 24:53

การบันทึกของยอห์น:

แล้วปีลาตก็มอบพระองค์ให้เขาไปตรึงที่กางเขน พวกทหารจึงพา
พระเยซูไป และพระองค์ทรงแบกกางเขนของพระองค์ไปยังที่ที่
เรียกว่า กะโหลกศีรษะ ภาษาฮีบรูเรียกว่า กลโกธา ที่นั่นพวกเขา
ตรึงพระองค์ไว้ที่กางเขนพร้อมกับชายอีกสองคนคนละข้าง โดย
มีพระเยซูทรงอยู่กลาง ปีลาตให้เขียนป้ายติดไว้บนกางเขนอ่านว่า
“เยซูชาวนาซาเร็ธกษัตริย์ของพวกยิว” พวกยิวจำนวนมากได้
อ่านป้ายนี้ เพราะที่ที่เขาตรึงพระเยซูอยู่นั้นอยู่ใกล้กับกรุง และป้าย

นั้นเขียนเป็นภาษาฮีบรู ภาษาลาติน และภาษากรีก พวกหัวหน้า
บุโรหิตของพวกยิวจึงเรียนปีลาตว่า “อย่าเขียนว่า ‘กษัตริย์ของ
พวกยิว’ แต่เขียนว่า ‘คนนี้บอกว่า “เราเป็นกษัตริย์ของพวกยิว” ’ ”
ปีลาตตอบว่า “อะไรที่เราเขียนแล้วก็แล้วไป” เมื่อพวกทหาร
ตรึงพระเยซูไว้ที่กางเขนแล้ว พวกเขาก็เอาเสื้อของพระองค์มา
แบ่งออกเป็นสี่ส่วน ให้ทหารคนละส่วน เว้นแต่เสื้อใน เสื้อในนั้น
ไม่มีตะเข็บ ทอเป็นผืนเดียวตลอด เพราะฉะนั้นพวกเขาจึง
ปรึกษากันว่า “เราอย่าฉีกแบ่งกันเลย แต่ให้เราจับฉลากกัน จะได้
รู้ว่าใครจะได้เป็นเจ้าของ” ทั้งนี้เพื่อให้เป็นจริงตามข้อพระคัมภีร์
ที่ว่า “เสื้อผ้าของข้าพระองค์ เขาแบ่งกัน และเสื้อของข้า
พระองค์เขาจับฉลากกัน” พวกทหารทำกันอย่างนี้ คนที่ยืนอยู่
ข้างกางเขนของพระเยซูนั้นมีมารดาภักดิ์กับน้ำสาวของพระองค์ มารีย์
ภรรยาของเคลโอปัสและมารีย์ชาวมักดาลา เมื่อพระเยซู
ทอดพระเนตรเห็นมารดาของพระองค์ และสาวกคนที่พระองค์
ทรงรักยืนอยู่ใกล้พระองค์ จึงตรัสกับมารดาของพระองค์ว่า
“หญิงเอ๋ย นี่คือบุตรของท่าน” แล้วพระองค์ตรัสกับสาวกคนนั้นว่า
“นี่คือมารดาของท่าน” แล้วสาวกคนนั้นก็รับมารดาของพระองค์
มาอยู่ในบ้านของตนตั้งแต่นั้น หลังจากนั้นพระเยซูทรง
ทราบทุกอย่างสำเร็จแล้ว และเพื่อให้เป็นจริงตามข้อพระคัมภีร์

พระองค์จึงตรัสว่า “เรากระหายน้ำ” ที่นั่นมีภาชนะใส่เหล้าองุ่น
เปรี้ยววางอยู่ พวกเขาจึงเอาฟองน้ำชุบเหล้าองุ่นเปรี้ยวใส่ปลาย
ไม้หุสบ ชูขึ้นให้ถึงพระโอษฐ์ของพระองค์ เมื่อพระเยซูทรงรับ
เหล้าองุ่นเปรี้ยวแล้ว พระองค์ตรัสว่า “สำเร็จแล้ว” และก้มพระ
เศียรลงสิ้นพระชนม์ วันนั้นเป็นวันเตรียม พวกยิวจึงขอปีลาตให้
ทุบขาของคนที่ถูกตรึงให้หักและยกศพออกไป เพื่อไม่ให้ศพค้าง
อยู่ที่กางเขนในวันสะบาโต (เพราะวันสะบาโตนั้นเป็นวันใหญ่)
ดังนั้น พวกทหารจึงมาทุบขาของคนแรกและขาของอีกคนที่ถูก
ตรึงอยู่กับพระองค์ แต่เมื่อมาถึงพระเยซูและเห็นว่า พระองค์
สิ้นพระชนม์แล้ว พวกเขาจึงไม่ได้ทุบขาของพระองค์ แต่ทหาร
คนหนึ่งเอาทวนแทงที่สีข้างของพระองค์ และโลหิตกับน้ำก็ไหล
ออกมาทันที คนนั้นที่เห็นก็เป็นพยาน และคำพยานของเขาก็เป็น
ความจริง และเขาก็รู้ว่าเขาพูดความจริงเพื่อพวกท่านจะได้เชื่อ
เพราะสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเพื่อให้เป็นจริงตามข้อพระคัมภีร์ที่ว่า
“พระอัฐิ ของพระองค์จะไม่หักสีกขึ้นเดียว” และมีข้อพระคัมภีร์
อีกข้อหนึ่งว่า “พวกเขาจะมองดูพระองค์ผู้ที่เขาแทง” หลังจากนั้น
โยเซฟจากอาริมาเธียซึ่งเป็นสาวกลับๆ ของพระเยซูเนื่องจาก
กลัวพวกยิว ก็มาขอพระศพพระเยซูจากปีลาต และปีลาตก็
อนุญาต โยเซฟจึงมาอัญเชิญพระศพของพระองค์ไป นิโคเดมัส

คนที่ตอนแรกเคยไปหาพระองค์ในเวลากลางคืนนั้น ก็มา เขานำเครื่องหอมผสมคือมดยอบกับกฤษณาหนักประมาณสามสิบกิโลกรัมมาด้วย เขาทั้งสองอัญเชิญพระศพพระเยซูมา แล้วเอาผ้าปานกับเครื่องหอมพันพระศพนั้นตามธรรมเนียมฝังศพของพวกเขา ในบริเวณที่พระองค์ถูกตรึงนั้นมีสวนแห่งหนึ่ง ในสวนนั้นมีอุโมงค์ฝังศพใหม่ที่ยังไม่ได้ฝังศพใครเลย เนื่องจากวันนั้นเป็นวันเตรียมของพวกยิวและเพราะอุโมงค์นั้นอยู่ใกล้ เขาจึงบรรจุพระศพพระเยซูไว้ที่นั่น

วันอาทิตย์ เวลาเช้ามืด มารีย์ชาวมักดาลามาถึงอุโมงค์ฝังศพและเห็นว่าหินที่ปิดปากอุโมงค์นั้นถูกยกออกไปแล้ว นางจึงวิ่งไปหาซีโมนเปโตรกับสาวกอีกคนหนึ่งที่พระเยซูทรงรักนั้นและพูดกับเขาว่า “เขาเอาองค์พระผู้เป็นเจ้าออกไปจากอุโมงค์แล้ว และเราก็ไม่รู้ว่าเขาเอาพระองค์ไปไว้ที่ไหน” เปโตรจึงออกไปที่อุโมงค์กับสาวกคนนั้น เขาวิ่งไปทั้งสองคน แต่สาวกคนนั้นวิ่งเร็วกว่าเปโตร จึงมาถึงอุโมงค์ก่อน เขาก็มองลงดูเห็นผ้าปานวางอยู่ แต่เขาไม่ได้เข้าไปข้างใน ซีโมนเปโตรตามมาถึงภายหลัง แล้วเข้าไปในอุโมงค์เห็นผ้าปานวางอยู่ ส่วนผ้าพันพระเศียรของพระองค์ไม่ได้วางอยู่กับผ้าอื่น แต่พับไว้ต่างหาก แล้วสาวกคนนั้นที่มาถึงก่อนก็ตามเข้าไปด้วย เขาเห็นและเชื่อ แต่ขณะนั้นเขายังไม่เข้าใจข้อ

พระคัมภีร์ที่เขียนไว้ว่าพระองค์จะต้องเป็นขึ้นจากตาย แล้วสาวกทั้งสองก็กลับไปยังบ้านของตน ส่วนมารีย์ยังยืนร้องไห้อยู่นอกอุโมงค์ ขณะที่ร้องไห้อยู่นางก็มลงมองเข้าไปในอุโมงค์ และเห็นทูตสวรรค์สององค์สวมเสื้อขาวนั่งอยู่ที่ที่เขาวางพระศพพระเยซู องค์หนึ่งอยู่เบื้องพระเศียร อีกองค์หนึ่งอยู่เบื้องพระบาท ทูตทั้งสองพูดกับมารีย์ว่า “หญิงเอ๋ย ร้องให้ทำไม?” นางตอบว่า “เพราะเขาเอาองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าไป และข้าพเจ้าไม่ทราบว่าเขาไปไว้ที่ไหน” เมื่อมารีย์พูดอย่างนั้นแล้ว ก็หันกลับมาและเห็นพระเยซูทรงยืนอยู่ แต่ไม่ทราบว่าพระองค์ พระเยซูตรัสถามว่า “หญิงเอ๋ย ร้องให้ทำไม? ตามหาใคร?” มารีย์เข้าใจว่าพระองค์เป็นคนทำสวนจึงตอบว่า “นายเจ้าข้า ถ้าท่านเอาพระองค์ไป ขอบอกให้ดิฉันรู้ว่าเอาพระองค์ไปไว้ที่ไหน ดิฉันจะได้รับพระองค์ไป” พระเยซูตรัสกับนางว่า “มารีย์เอ๋ย” มารีย์จึงหันมาทูลพระองค์เป็นภาษาฮีบรูว่า “รับโบนี่” (ซึ่งแปลว่า ท่านอาจารย์) พระเยซูตรัสกับนางว่า “อย่าหวังเหนี่ยวเราไว้ เพราะเรายังไม่ได้ขึ้นไปหาพระบิดาของเรา แต่จงไปหาพวกพี่น้องของเรา และบอกเขาว่าเรากำลังจะขึ้นไปหาพระบิดาของเราและพระบิดาของพวกเขาท่าน ไปหาพระเจ้าของเราและพระเจ้าของพวกเขาท่าน” มารีย์สาวมักดาลาจึงไปบอกพวกสาวกว่า “ข้าพเจ้าเห็นองค์พระผู้เป็น

เจ้าแล้ว” และนางก็เล่าให้พวกเขาฟังว่าพระองค์ตรัสคำเหล่านั้นกับนาง คำวันนั้นซึ่งเป็นวันอาทิตย์ เมื่อสาวกปิดประตูห้องที่พวกเขาอยู่เพราะกลัวพวกยิว พระเยซูก็เสด็จเข้ามาและทรงยืนอยู่ท่ามกลางพวกเขาตรัสว่า “สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลาย” เมื่อพระองค์ตรัสอย่างนั้นแล้ว พระองค์ทรงให้เขาดูพระหัตถ์และสีข้างของพระองค์ เมื่อพวกเขาเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้วก็มี ความยินดี พระเยซูตรัสกับเขาอีกว่า “สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลาย พระบิดาทรงใช้เรามาอย่างไร เราก็ใช้พวกท่านไปอย่างนั้น” เมื่อพระองค์ตรัสอย่างนั้นแล้วจึงทรงระบายลมหายใจเหนือพวกเขาและตรัสกับเขาว่า “จงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด ถ้าพวกท่านจะอภัยบาปของใคร บาปของพวกเขาก็จะได้รับการอภัย ถ้าท่านไม่อภัย บาปของใคร บาปของพวกเขาก็จะไม่ได้รับการอภัย” โธมัสที่เขาเรียกกันว่าดิดูโมส ซึ่งเป็นสาวกคนหนึ่งในสิบสองคนนั้น ไม่ได้อยู่กับพวกเขาเมื่อพระเยซูเสด็จมา สาวกคนอื่นๆ จึงบอกโธมัสว่า “เราเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว” แต่โธมัสตอบพวกเขาว่า “ถ้าข้าไม่เห็นรอยตะปูที่พระหัตถ์ของพระองค์ และไม่ได้เอานิ้วของข้าแยงเข้าไปที่รอยตะปูนั้น และไม่ได้เอามือของข้าแยงเข้าไปที่สีข้างของพระองค์แล้ว ข้าจะไม่เชื่อเลย” เมื่อผ่านไปแปดวันแล้ว พวกสาวกของพระองค์อยู่ด้วยกันในบ้านนั้น

อีกและโรมัสอยู่กับพวกเขาด้วย ประตูก็ปิดแล้ว แต่พระเยซูเสด็จเข้ามาและทรงยืนอยู่ท่ามกลางเขาตรัสว่า “สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลาย” แล้วพระองค์ตรัสกับโรมัสว่า “เอานิ้วของท่านแยงที่นี่ และคู่มือของเรา ยื่นมือของท่านออกมาค้ำที่สี่ข้างของเรา อย่าสงสัยเลย แต่จงเชื่อ” โรมัสทูลพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์” พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เพราะท่านเห็นเราท่านจึงเชื่อหรือ? คนที่ไม่เห็นเราแต่เชื่อก็เป็นสุข” พระเยซูทรงทำหมายสำคัญอื่นๆ อีกหลายอย่างต่อหน้าพวกสาวก ซึ่งไม่ได้บันทึกไว้ในหนังสือเล่มนี้ แต่การที่บันทึกเหตุการณ์เหล่านี้ไว้ ก็เพื่อพวกท่านจะได้เชื่อว่าพระเยซูเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า และเมื่อมีความเชื่อแล้วท่านก็จะมีชีวิตโดยพระนามของพระองค์

ต่อมาพระเยซูทรงสำแดงพระองค์แก่พวกสาวกอีกครั้งหนึ่งที่ทะเลทิเบเรียส พระองค์ทรงสำแดงพระองค์อย่างนี้ คือ ซีโมนเปโตร โรมัสที่เรียกว่าดิโดโมส นาธานาเอลชาวบ้านคานาแคว้นกาลิลี บุตรทั้งสองของเศเบดี และสาวกของพระองค์อีกสองคน กำลังอยู่ด้วยกัน ซีโมนเปโตรบอกพวกเขาว่า “ข้าจะไปจับปลา” พวกเขาจึงพูดกับซีโมนว่า “เราจะไปด้วย” แล้วพวกเขาก็ออกไปลงเรือแต่คืนนั้นเขาจับปลาไม่ได้เลย เมื่อถึงรุ่งเช้า พระเยซูทรงยืนอยู่ที่

ฝั่ง แต่พวกสาวกไม่รู้ว่า เป็นพระเยซู พระองค์ตรัสถามพวกเขาว่า “ลูกเอ๋ย ยังไม่ได้ปลาหรือ?” เขาตอบว่า “ยัง” พระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “จงทอดอวนลงทางด้านขวาเรือ แล้วจะได้ปลาบ้าง” เขาจึงทอดอวนลงและได้ปลาจำนวนมาก จนลากอวนขึ้นไม่ไหว สาวกคนที่พระเยซูทรงรัก บอกเปโตรว่า “เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า” เมื่อเปโตรได้ยืนยันว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า เขาก็หยิบเสื่อมาสวม เพราะถอดเสื่อและตัวเปล่าอยู่ แล้วก็กระโดดลงทะเล แต่สาวกคนอื่นๆ นั้นนั่งเรือมาและลากอวนที่ติดปลาเต็มนั้นมาด้วย เพราะเขาอยู่ห่างจากฝั่งไม่มากนัก ไกลประมาณหนึ่งร้อยเมตรเท่านั้น เมื่อพวกเขาขึ้นมาบนฝั่งก็เห็นถ่านติดไฟอยู่ มีปลาวางอยู่ข้างบน และมีขนมปัง พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า “เอาปลาที่เพิ่งจับได้มาบ้าง” ซีโมนเปโตรจึงลงไปในเรือแล้วลากอวนขึ้นฝั่ง อวนนั้นเต็มไปด้วยปลาตัวใหญ่ๆ มีหนึ่งร้อยห้าสิบสามตัว แม้จะมีมากขนาดนั้นอวนก็ไม่ขาด พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า “มารับประทานอาหารกันเถิด” พวกสาวกไม่มีใครกล้าถามพระองค์ว่า “ท่านเป็นใคร?” เพราะเขารู้อยู่แล้วว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเยซูทรงเข้ามาหยิบขนมปังแจกให้พวกเขา และทรงหยิบปลาแจกด้วย นี่เป็นครั้งที่สามที่พระเยซูทรงสำแดงพระองค์แก่พวกสาวก หลังจากที่พระเจ้าทรงให้พระองค์เป็นขึ้นจากตายแล้ว เมื่อ

รับประทานอาหารเสร็จแล้ว พระเยซูตรัสกับซีโมนเปโตรว่า “ซีโมนบุตรยอห์นเอ๋ย ท่านรักเรามากกว่าพวกนี้หรือ?” เขาทูลพระองค์ว่า “ใช่ องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงทราบว่าข้าพระองค์รักพระองค์” พระองค์ตรัสสั่งเขาว่า “จงเลี้ยงดูลูกแกะของเราเถิด” พระองค์ตรัสกับเขาครั้งที่สองว่า “ซีโมนบุตรยอห์นเอ๋ย ท่านรักเราหรือ?” เขาทูลตอบพระองค์ว่า “ใช่ องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงทราบว่าข้าพระองค์รักพระองค์” พระองค์ตรัสกับเขาว่า “จงดูแลแกะของเราเถิด” พระองค์ตรัสกับเขาครั้งที่สามว่า “ซีโมนบุตรยอห์นเอ๋ย ท่านรักเราหรือ?” เปโตรเสียใจมากที่พระองค์ตรัสถามเขาครั้งที่สามว่า “ท่านรักเราหรือ?” เขาจึงทูลพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงทราบทุกสิ่ง พระองค์ทรงรู้ว่าข้าพระองค์รักพระองค์” พระเยซูตรัสกับเขาว่า “จงเลี้ยงดูแกะของเราเถิด เราบอกความจริงกับท่านว่า เมื่อท่านยังหนุ่ม ก็คาดเอวของท่านเองและเดินไปไหนๆ ตามที่ท่านปรารถนา แต่เมื่อแก่แล้ว ท่านจะเหยียดมือออก และจะมีคนมาคาดเอวของท่าน และพาไปที่ที่ท่านไม่ปรารถนาจะไป” (ที่พระองค์ตรัสอย่างนั้นก็เพื่อชี้ให้เห็นว่าเปโตรจะถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยการตายแบบใด) เมื่อตรัสอย่างนั้นแล้ว พระองค์จึงตรัสกับเปโตรว่า “จงตามเรามาเถิด” เปโตรเหลียวหลังเห็น

สาวกคนที่พระองค์ทรงรักตามมา (สาวกคนนั้นคือคนที่เอนตัวลง
ใกล้พระองค์ขณะรับประทานอาหารและทูลถามว่า “องค์พระผู้
เป็นเจ้า คนที่จะทรยศพระองค์เป็นใคร?”) เมื่อเปโตรเห็นสาวก
คนนั้นจึงทูลถามพระเยซูว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า คนนี้จะเป็น
ยังไงบ้าง?” พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ถ้าเราอยากให้เขาอยู่จนกว่า
เราจะมา มันเกี่ยวอะไรกับท่าน? จงตามเรามาเถิด”
เพราะฉะนั้นคำที่ว่าสาวกคนนั้นจะไม่ตาย จึงลือกันไปทั่วกลาง
พวกพี่น้อง พระเยซูไม่ได้ตรัสกับเขาว่าสาวกคนนั้นจะไม่ตาย แต่
ตรัสว่า “ถ้าเราอยากให้เขาอยู่จนกว่าเราจะมา มันเกี่ยวอะไรกับ
ท่าน?” สาวกคนนี้แหละที่เป็นพยานถึงเหตุการณ์เหล่านี้ และ
เป็นคนที่บันทึกสิ่งเหล่านี้ไว้ และเราทราบว่าคำพยานของเขา
เป็นความจริง พระเยซูยังทรงทำสิ่งอื่นๆ อีกมากมาย ถ้าจะเขียน
ให้หมดทุกสิ่ง ข้าพเจ้าคิดว่าแม้ที่ทั้งโลกไม่พอใส่หนังสือที่จะ
เขียนนั้น -ยอห์น 19:16- 21:25

D. ข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับความตายและการฟื้นขึ้นจากความตาย ของพระเยซู

พระเยซูตรัสกับนางว่า “เราเป็นชีวิตและการเป็นขึ้นจากตาย คนที่วางใจในเราจะมีชีวิตอีกแม้ว่าเขาจะตายไป และทุกคนที่มีชีวิตและวางใจในเราจะไม่ตายเลย เธอเชื่ออย่างนี้ไหม?”

ยอห์น 11:25-26

“อย่าให้ใจของพวกท่านเป็นทุกข์เลย พวกท่านวางใจในพระเจ้า จงวางใจในเราด้วย ในพระนิเวศของพระบิดาเรามีที่อยู่มากมาย ถ้าไม่มีเราคงบอกท่านแล้ว เพราะเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับพวกท่าน เมื่อเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้ว เราจะกลับมาอีกและรับท่านไปอยู่กับเรา เพื่อว่าเราอยู่ที่ไหนพวกท่านจะได้อยู่ที่นั่นด้วย -ยอห์น 14:1-3

ศัตรูตัวสุดท้ายที่จะถูกทำลายคือความตาย เพราะว่า “พระเจ้าทรงให้ทุกสิ่งอยู่ที่ใต้อำนาจภายใต้พระบาทของพระบุตร ” แต่เมื่อพระคัมภีร์กล่าวว่าทรงให้ทุกสิ่งอยู่ที่ใต้อำนาจนั้น ก็รู้ชัดกันอยู่แล้วว่า ยกเว้นพระเจ้าผู้ทรงให้ทุกสิ่งอยู่ที่ใต้อำนาจพระองค์

1 โครินธ์ 15:26-27

และเช่นเดียวกับที่เรามีลักษณะของมนุษย์ดิน เราก็จะมีลักษณะ

ของมนุษย์สวรรค์ ฟีน้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าหมายความว่า เนื้อและเลือดไม่สามารถมีส่วนในอาณาจักรของพระเจ้า และสิ่งที่เสื่อมสลายไม่มีส่วนในสิ่งที่ไม่เสื่อมสลาย นี่แน่ะ ข้าพเจ้ามีความล้าลึกที่จะบอกกับพวกท่าน คือเราจะไม่ล่วงลับหมดทุกคน แต่จะถูกเปลี่ยนใหม่ทุกคน ในช่วงเวลาเดียว ในพริบตาเดียว เมื่อเป่าแตรครั้งสุดท้าย เพราะว่าจะมีการเป่าแตร และพวกที่ตายแล้วจะถูกทำให้เป็นขึ้นโดยปราศจากความเสื่อมสลาย แล้วเราจะถูกเปลี่ยนใหม่ เพราะว่าสิ่งที่เสื่อมสลายได้นี้ต้องสวมด้วยสิ่งที่เสื่อมสลายไม่ได้ และสภาพที่ต้องตายนี้ต้องสวมด้วยสภาพที่ไม่ตาย เมื่อสิ่งที่เสื่อมสลายได้นี้สวมด้วยสิ่งที่เสื่อมสลายไม่ได้และสภาพที่ต้องตายนี้สวมด้วยสภาพที่ไม่ตาย เมื่อนั้นพระวจนะที่เขียนไว้จะสำเร็จว่า “ความตายก็ถูกกลืนเข้าไปในชัยชนะแล้ว โอ ความตาย ชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ไหน? โอ ความตาย เหล็กในของเจ้าอยู่ที่ไหน?” เหล็กในของความตายนั่นคือบาป และอำนาจของบาปคือธรรมบัญญัติ สารุการแต่พระเจ้า ผู้ประทานชัยชนะแก่เรา โดยพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา -1 โครินธ์ 15:49-57

ข้าพเจ้าคาดหมายและหวังว่าจะไม่ได้รับความละอายใดๆ เลย แต่ด้วยความกล้าหาญอย่างยิ่ง พระคริสต์จะทรงได้รับการยกย่องสรรเสริญในร่างกายของข้าพเจ้าในเวลาบัดเช่นที่เคยได้ตลอดมา

ไม่ว่าจะโดยชีวิตหรือความตาย เพราะว่าสำหรับข้าพเจ้า การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ และการตายก็ได้กำไร -ฟีลิปปี 1:20-21

แต่เราเป็นพลเมืองแห่งสวรรค์ และเรารอคอยผู้ช่วยให้รอดจากสวรรค์คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงร่างกายอันต่ำต้อยของเรา ให้เหมือนพระกายของพระองค์ที่เต็มด้วยพระรัศมี ตามพลังอำนาจที่ทำให้พระองค์สามารถให้ทุกสิ่งอยู่ใต้อำนาจของพระองค์ -ฟีลิปปี 3:20-21

เพราะฉะนั้นอย่าอับอายที่เป็นพยานขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา หรือของตัวข้าพเจ้าผู้เป็นนักโทษเพราะรับใช้พระองค์ แต่จงมีส่วนร่วมไปกับข้าพเจ้าในความทุกข์ยากเพื่อข่าวประเสริฐ โดยอาศัยฤทธิ์เดชของพระเจ้า ผู้ทรงช่วยให้รอด และทรงเรียกเราด้วยการทรงเรียกอันบริสุทธิ์ ไม่ใช่ตามการกระทำของเรา แต่ตามพระประสงค์และพระคุณของพระองค์เอง คือพระคุณที่ประทานแก่เราในพระเยซูคริสต์ก่อนเริ่มต้นของกาลเวลา และบัดนี้ทรงสำแดงให้ประจักษ์ โดยการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา ผู้ทรงทำลายความตายให้สูญสิ้น และทรงทำให้ชีวิตและสภาพอมตะปรากฏชัดโดยทางข่าวประเสริฐ 2 ทิโมธี 1:8-10

บุตรทั้งหลายมีเลือดและเนื้อเช่นกันอย่างไร พระองค์ก็ทรงมีส่วน

เช่นนั้นด้วยอย่างนั้น เพื่อโดยทางความตายนั้น พระองค์จะทรง
ทำลายมารผู้มีอำนาจ แห่งความตาย และจะทรงปลดปล่อย
บรรดาคนเหล่านั้นที่ตกเป็นทาสมาตลอดชีวิตเนื่องจากความกลัว
ตาย -ฮีบรู 2:14-15

พระองค์จะทรงกลืนความตายเสียเป็นนิത്യ แล้วพระยาห์เวห์ องค์
เจ้านายจะทรงเข้ดน้ำตาจากทุกใบหน้า และจะทรงเอาการลบล้าง
แห่งชนชาติของพระองค์ไปจากทั้งแผ่นดินโลก เพราะพระยาห์เวห์
ได้ตรัสแล้ว -อิสยาห์ 25:8

ในที่นี่จะไม่มี ทารกซึ่งมีชีวิตเพียงสองสามวัน หรือคนแก่ที่มีอายุ
ไม่ครบกำหนด เพราะคนตายเมื่ออายุร้อยปีจะถือว่าอ่อนวัย ส่วน
คนอายุน้อยกว่าร้อยปีจะถือว่าถูกแช่งสาป -อิสยาห์ 65:20

E. การเตรียมอาหารปัสกา:

ขนมปังไร้เชื้อ: จะต้องมีขนมปังไร้เชื้อ 2 ชั้นต่อคน บวกอีก 3 ชั้น

เหล้าองุ่นหรือน้ำองุ่น 4 แก้วต่อคน

5 อย่างที่ต้องวางบนจานปัสกา:

1. กระจุกขากะย่าง

2. ไช่ย่าง

3. ชั้นฉ่ายหรือผักชีฝรั่ง

4. ซาโรเสท: น้ำองุ่นหรือไวน์ผสมกับถั่วผสมแอปเปิ้ลหั่นเต๋าและ
ปรุงรสด้วยเครื่องเทศ เช่น อบเชย

5. สมุนไพรที่มีรสขม: ฮอสแรดิช มะรุม หรือวาซาบิ

อาหารหลัก: เนื้อส่วนหน้าอก (beef brisket) ซุปมัทซาห์บอล

(Matza-ball soup) ไก่ย่าง (อาหารทุกอย่างจะสะอาดตามพระ

คัมภีร์บอก ไม่กินหมูหรือเลือดหรือสัตว์ชนิดอื่นที่เป็นอาหารมลทิน)

F. วิธีฉลองปีสกาคริสเตียน

ผู้นำทำ:

เทไวน์แก้วแรก

ผู้นำอธิษฐาน:

ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงช่วยให้เรารอดจากการเป็นทาส ทั้งผ่านการ
การอพยพจากการเป็นทาสในอียิปต์ และจากการเป็นทาสของ
บาป โดยทางพระเจ้าและพระเมสสิยาห์ของเรา คือพระเยซูคริสต์
อธิษฐานสั้นๆ 5 อย่างที่ต้องวางบนจานปีสกา:

1. กระจกกาแกะอย่าง - หมายถึงลูกแกะของพระเจ้าที่เป็น
สัญลักษณ์ไถ่บาปให้แก่เราแล้ว ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีเนื้อ
2. ไช่อย่าง - หมายถึง haggigah หรือเครื่องบูชาในเทศกาลซึ่ง
แตกต่างจากเครื่องบูชาปีสกา ไช่ หมายถึงชีวิตใหม่ เมื่อพระ
คริสต์สละชีวิตของพระองค์เพื่อเรา เราได้รับชีวิตใหม่ และในทาง
กลับกัน เราสละชีวิตของเราลงเพื่อพระองค์ เป็นเครื่องบูชาอีก
ประเภทหนึ่ง
3. ขึ้นฉ่ายหรือผักชีฝรั่ง- นี้แสดงถึงการทรยศต่อโยเซฟโดยพี่
น้องของเขา ความขมขื่นของการเป็นทาส แต่เรามีความหวังว่าแม้

ในโลกที่เสื่อมทรามนี้ พระเจ้าจะทรงสถิตกับเรา

4. Charoet: ชาโรเซท: น้ำองุ่นหรือไวน์ผสมกับถั่วผสมแอปเปิ้ล
หั่นเต๋าและปรุงรสด้วยเครื่องเทศ เช่นอบเชย - หมายถึงปูนที่
ชาวอิสเรียลทำขึ้นเพื่อสร้างเมืองในอียิปต์

5. สมุนไพรมีรสขม: ฮอสแรติช มะรุม หรือวาซาบิ -
หมายความว่าความขมขื่นของการเป็นทาสในอียิปต์ และมากไป
กว่านั้นต่อโลก บาป และความตาย

ทุกคนอ่านคำอธิษฐาน "หากาเฟน" พร้อมกัน:

בָּרַךְ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ - לְקַיְיֵם מִצְוַתְּךָ הַזֶּה בָּרַךְ אֱלֹהֵינוּ

บารุค อทา อาโดไน เอลอฮีנו เมเลค हा ओलाम บอริ 프리 หากาเฟน

สาธุการแต่พระองค์ พระเจ้าของเรา กษัตริย์แห่งจักรวาล ผู้ทรง
สร้างผลของเถาองุ่น

ผู้นำทำ:

ส่งอ่างล้างมือไปรอบๆ

ทุกคนทำด้วยกัน:

ผู้เข้าร่วมแต่ละคนควรล้างมือและเช็ดมือให้แห้ง

ผู้นำพูด:

นี่หมายความว่าเราต้องเข้าหาพระเจ้าด้วยใจที่สะอาดและบริสุทธิ์

ผู้นำทำ:

จุ่มผักชีฝรั่งลงในน้ำเกลือ

ผู้นำพูด:

สิ่งนี้ทำให้เรานึกถึงน้ำตาของเราในการเป็นทาส

ผู้นำอธิษฐาน:

בָּרַךְ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ - לְהַגִּיד לְכָל הָעָם בְּיָמֵינוּ וּבְיָמֵי הָעָתִיד:

บารุค อทา อาโดไน เอโลฮีนู เมเลค हा ओलाम बोरि प्री हादामा

สาธุการแด่พระองค์ พระเจ้าของเรา กษัตริย์แห่งจักรวาลผู้ทรง

สร้างผลของโลก

ทุกคนทำด้วยกัน:

กินผักด้วยกัน

ผู้นำทำ:

ผู้นำเอาขนมปังไว้เชื้อขึ้นกลางออกจาก 3 ชั้นที่วางไว้ ควรจะหัก

เป็น 2 ท่อน เอาผ้าผืนใหญ่ห่อไว้ แล้วซ่อนไว้ที่ไหนสักแห่งในบ้าน

เพื่อให้ลูกหลานมาพบในภายหลัง

ผู้นำพูด:

สิ่งนี้เตือนเราว่าพระเยซูถูกหัก ถูกห่อหุ้ม และฝังไว้

ทุกคนทำด้วยกัน:

ทุกคนก็ยกแผ่นขนมปังมีทซาร์ทหนึ่งชิ้น

ผู้นำอธิษฐาน:

ܒܪܟܬܐ ܡܢܗܘܢ, ܘܢܚܝܠܐ ܠܗܘܢ, ܡܠܟܐ ܗܘܘܠܐ ܗܡܘܨܝܚܐ ܠܩܘܕ ܡܢ ܗܡܫܝܚܐ.

บารุค อทา อาโดไน เอโลฮีฮู เมเลค หา โอลาม บอริ หา โมท สี
เลคเอม มิน หา อา เรทส์

สาธุการแต่พระองค์ พระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา กษัตริย์ผู้ทรง
บันดาลให้เกิดอาหารจากแผ่นดินโลก

ผู้นำพูด:

ขนมปังนั้นเหมือนกับขนมปังที่ชาวอิสราเอลกินเมื่อออกจากอียิปต์
การไม่มียีสต์แสดงถึงการไม่มีบาปในชีวิตของเราเนื่องจากการไถ่
บาปนั้นผ่านทางพระเยซู

ทุกคนทำด้วยกัน:

วางขนมปังมัทซาห์

ผู้นำทำ:

เทไวน์แก้วที่ 2

เด็กที่อายุน้อยที่สุดในบ้านที่สามารถอ่านได้ควรอ่านคำถาม:

คืนอื่นเราไม่จุ่มอาหาร ทำไมคืนนี้เราจุ่มอาหารสองครั้ง?

คืนอื่นเรากินขนมปังปกติ ทำไมเรากินเฉพาะขนมปังไร้เชื้อคืนนี้?

คืนอื่นเรากินผักอื่น ทำไมเรากินผักชีฝรั่งคืนนี้?

ในคืนอื่นๆ เรานั่งบนเก้าอี้ ทำไมคืนนี้เราเอนกาย?

ผู้นำตอบว่า:

คืนนี้แตกต่างออกไปเพราะคืนนี้เราระลึกถึงการที่พระเจ้าช่วยเราจากการเป็นทาสในแผ่นดินอียิปต์และการเป็นทาสของความบาปของเรา เราจุ่มอาหารของเราเพื่อเตือนให้นึกถึงน้ำตาที่มาจาก การเป็นทาสของเรา การรับประทานมัทซาห์ทำให้เรานึกถึงชาวฮีบรูที่รีบออกจากอียิปต์และความบริสุทธิ์ของพระเยซู สมุนไพรที่ขมได้เตือนเรถึงความขมขื่นของการเป็นทาส - ทั้งในอียิปต์และถึงบาปของเรา เราเอกเขนกขณะที่เรานั่งเหมือนเป็นราชวงศ์เพราะเราได้กลายเป็นคนอิสระ

ผู้นำพูด:

ผู้นำเล่าเรื่องปัสกา ในช่วงที่ระลึกถึงโรครະบาด ผู้เข้าร่วมจุ่มนิ้วลงในไวน์และหยดไวน์ลงบนแผ่นขนมปังมัทซาค์ที่นึกถึงภัยพิบัติแต่ละชนิด (เลือด กบ เหา แมลงวัน ปศุสัตว์ ฝี ลูกเห็บ ต๊กแตน ความมืด และการตายของบุตรหัวปี) ผู้นำควรเน้นเรื่องจริงของเทศกาลปัสกา (เลือดลูกแกะที่เสาประตูช่วยคนของพระเจ้า) และเลือดของพระเยซูอนุญาตให้เราอพยพออกจากความเป็นทาสของความบาป

ทุกคนทำด้วยกัน:

แต่ละคนควรถือแผ่นขนมปังมัทซาค์ชิ้นหนึ่ง

ผู้นำพูด:

เรากินมัทซาค์เพราะชาวอิสราเอลไม่มีเวลาให้ขนมปังของพวกเขาลุกขึ้น มัทซาค์ก็เหมือนกับพระเยซูเช่นกัน ผู้ซึ่งไม่ได้ “เจือเชื้อ” ด้วยบาปเพื่อที่เขาจะได้เป็นเครื่องบูชาเพื่อพวกเรา

ผู้นำทำและพูด:

ผู้นำควรยกสมนไพรที่มีรสขมและบอกทุกคนว่าสิ่งนี้ทำให้เรานึกถึงความขมขื่นของการเป็นทาส จากนั้นหัวหน้าก็วางสมนไพร

จากนั้นผู้นำควรอธิบายว่า ซาโรเซท ทำให้เรานึกถึงปูนที่ทาสีขาว
อิสราเอลใช้สร้างอาคารอิฐสำหรับชาวอียิปต์

ทุกคนทำด้วยกัน:

ทุกคนยกแก้วที่สองขึ้น

ผู้นำอธิษฐาน:

ผู้นำสรรเสริญพระเจ้าที่ช่วยเราให้รอดและสำหรับผลขององุ่น

ทุกคนทำด้วยกัน:

ทุกคนควรดื่มและกินขนมปังมัทซาห์

ผู้นำอธิษฐาน:

สรรเสริญพระเจ้าผู้ทรงบัญชาให้เรา กินสมุนไพรที่มีรสขม

ทุกคนทำด้วยกัน:

ใส่สมุนไพรที่มีรสขม บนขนมปังมัทซาห์และรับประทานอาหาร
ด้วยกัน

ผู้นำอธิษฐาน:

ขอบคุณพระเจ้าสำหรับอาหารและในครั้งนี้เพื่อระลึกถึงปัสกา
และพระเยซูลูกแกะปัสกาของเรา

แม่ครัวเอาอาหารมาเสิร์ฟได้แล้ว:

อาหารพร้อมเสิร์ฟแล้วค่ะ

ผู้นำพูดหลังจากกินอาหารเสร็จแล้ว:

ถึงเวลากินไวน์แก้วที่ 3 อาจจะมีจุกส่วนนี้จากพิธีมหาสนิทที่
บันทึกไว้ในพระคัมภีร์

ผู้นำพูด:

มัชซาห์ขึ้นกลางถูกซ่อนไว้ ถึงเวลาแล้วที่เด็กๆ จะต้องค้นหา

ทุกคนทำด้วยกัน:

ให้เด็กๆ ไปหาแผ่นมัชซาห์ นี้ผู้ปกครอง ค่อยๆดู และช่วยเวลา
จำเป็น

ผู้นำทำ:

ผู้นำจะแบ่งมาตซาห์ที่หักแล้วออกเป็นชิ้นๆ และให้ผู้เชื่อแต่ละ
คนที่โต๊ะ

เทไวน์อีกแก้ว และทุกคนควรถือขนมปังมัชซาห์และไวน์

ผู้นำพูด:

เมื่อขอบพระคุณแล้วจึงทรงหัก และตรัสว่า “นี่เป็นกายของเรา

ซึ่งให้แก่ท่านทั้งหลาย จงทำอย่างนี้เพื่อระลึกถึงเรา”

1 โครินธ์ 11:24

ทุกคนทำด้วยกัน:

จากนั้นทุกคนควรรกิน ขนมปังมั้ทซาห์ของตนแล้วยกถ้วยไวน์ขึ้น

ผู้นำพูด:

หลังจากรับประทานอาหารแล้ว พระองค์ทรงหยิบถ้วยด้วย
อากัปกริยาเดียวกัน ตรัสว่า “ถ้วยนี้คือพันธสัญญาใหม่ โดยโลหิต
ของเรา จงทำอย่างนี้ คือเมื่อใดที่พวกท่านดื่มจากถ้วยนี้ จงดื่ม
เพื่อระลึกถึงเรา” 1 โครินธ์ 11:25 (มารโก 14:24 ด้วย)

ผู้เชื่อทุกคน:

ดื่มแก้วที่ 3 ด้วยกัน

ผู้นำพูด:

หลังจากนี้ พระเยซูตรัสว่าจะไม่ดื่มถ้วยที่สี่ ซึ่งอาจทำให้เหล่า
สาวกประหลาดใจ

"เราบอกท่านทั้งหลายว่า เราจะไม่ได้ดื่มจากผลของเถาองุ่นอีก
ต่อไปจนกว่าแผ่นดินของพระเจ้าจะมา" - ลูคา 22:18

หลังจากนั้น ยอห์นบันทึกเหตุการณ์นี้ให้พวกเราได้อ่าน

เมื่อพระเยซูทรงรับเหล้าองุ่นเปรี้ยวแล้ว พระองค์ตรัสว่า “สำเร็จแล้ว” และก้มพระเศียรลงสิ้นพระชนม์ -ยอห์น 19:30

แก้วสุดท้ายที่พระเยซูดื่มคือแก้วแห่งพระพิโรธของพระเจ้าที่ควร จะตกอยู่กับเรา แล้วทรงดำเนินไปอีกหน่อยหนึ่ง ก็ซบพระพักตร์ ลงถึงดินอธิษฐานว่า “โอพระบิดาของข้าพระองค์ ถ้าเป็นไปได้ขอให้ ถ้วยนี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์เถิด แต่อย่างไรก็ดี อย่าให้ เป็นไปตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นที่ไปตามพระทัย ของพระองค์” -มัทธิว 26:39

พระองค์จึงเสด็จไปทรงอธิษฐานอีกเป็นครั้งที่สอง “ข้าแต่พระ บิดาของข้าพระองค์ ถ้าถ้วยนี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์ไม่ได้ และข้าพระองค์จำต้องดื่มแล้ว ก็ให้เป็นที่ไปตามพระทัยของ พระองค์” -มัทธิว 26:42

แต่ท่านถูกแทง เพราะความทรยศของเรา ท่านบอบช้ำเพราะ ความบาปผิดของเรา การตีสอนที่ตกบนท่านนั้นทำให้พวกเรามีสวั สติภาพ และที่ท่านถูกเขี่ยนตีกก็ทำให้เราได้รับการรักษา เราทุก คนหลงทางไปเหมือนแกะ ต่างคนต่างหันไปตามทางของตนเอง และพระยาห์เวห์ทรงวางความผิดบาป ของเราทุกคนลงบนตัวท่าน ท่านถูกบีบบังคับและถูกข่มใจ ถึงกระนั้นท่านก็ไม่ปริปาก เหมือน ลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่า และเหมือนแกะที่เป็นใบ้ต่อหน้าผู้ตัดขน

ของมันเช่นใด ท่านก็ไม่ปริปากของท่านเลยเช่นนั้น ท่านถูกนำตัว
ไปด้วยการบังคับและการตัดสิน และคนในยุคสมัยของท่านนั้น มี
ใครเล่าที่คิดว่า ที่ท่านถูกตัดออกไปจากแผ่นดินของคนเป็นนั้น ที่
ท่านถูกตีนั้นเพราะการทรยศของชนชาติของข้าพเจ้า และเขา
จัดหลุมศพของท่านไว้กับคนอธรรม และเขาจัดท่านไว้ กับเศรษฐี
ในความตายของท่าน แม้ว่าท่านไม่ได้ทำการทารุณใดๆ และไม่มี
การหลอกลวงใดๆ ในปากของท่าน แต่พระยาห์เวห์ยังทรง
ประสงค์ให้ท่านบอบช้ำด้วยการบาดเจ็บ เมื่อชีวิตของท่าน เป็น
เครื่องบูชาล้างบาป ท่านจะเห็นพงศ์พันธุ์ของท่าน ท่านจะยึด
วันเวลาของท่าน พระประสงค์ของพระยาห์เวห์จะเจริญขึ้นในมือ
ของท่าน ภายหลังความลำบากของตัวเขา เขาจะเห็น และจะพึง
พอใจ โดยความรู้ของเขา ผู้รับใช้ชอบธรรมของเรา จะทำให้คน
จำนวนมากเป็นคนชอบธรรม และเขาจะแบกความบาปผิด
ทั้งหลายของพวกเขา เพราะฉะนั้นเราจะแบ่งส่วนหนึ่งแก่เขา
เช่นเดียวกับคนใหญ่โต และเขาจะแบ่งของริบกับพวกผู้ยิ่งใหญ่
เพราะเขาเทตัวของเขา ลงถึงความมรณะ และถูกนับเข้ากับพวก
คนทรยศ เขาเองแบกบาปของคนจำนวนมาก และเขาอ่อนวอน
เพื่อพวกคนทรยศ -อิสยาห์ 53:5-12

ถึงเวลาร้องเพลงด้วยกัน:

เพลง ลูกแกะพระเจ้า Lamb of God (Twila Paris)

Intro: C G C G (x2)

C G7 C 1.บุตรเพียงองค์เดียวผู้ไม่มีบาป	G F Dm7 C **ลูกแกะพระเจ้า ลูกแกะพระเจ้า
F Dm7 G7 พระองค์ประทานให้แก่โลกา	F Dm7 G ลูกรักพระองค์ ลูกแกะพระเจ้า
F Am Em F ดำเนินอยู่บนพื้นบาปความผิด	F Em7 Am7 ชำระลูกใน โลหิตประเสริฐ
Dm7 G7 C เพื่อจะทรงเป็น ลูกแกะพระเจ้า	Dm7 G7 C โอ พระเยซู ลูกแกะพระเจ้า
C G7 C 2.ของขวัญล้ำค่า พวกเขาดิ่งไว้	C G7 C 3.ครั้งหนึ่งลงทลาย และลูกควรตาย
F Dm7 G7 หัวเราะเยาะเย้ย เมื่อพระองค์ตาย	F Dm7 G แต่พระองค์ทรง นำลูกข้างกาย
F Am Em F กษัตริย์ผู้ถ่อม พวกเขายามเหยียด	F Am Em F คทาพระกรเล้าโลมนำทาง
Dm7 G7 C และปลงพระชนม์ ลูกแกะพระเจ้า	Dm7 G7 C และเรียกลูกว่า แกะของพระองค์

อาสาสมัครคนนิ่งอ่าน:

ถึงเวลาอ่านพระวจนะของพระเจ้าด้วยกัน:

สรรเสริญพระยาห์เวห์ บรรดาผู้รับใช้ของพระยาห์เวห์เอ๋ย จง
สรรเสริญเถิด จงสรรเสริญพระนามพระยาห์เวห์ ขอให้พระนาม
ของพระยาห์เวห์เป็นที่สรรเสริญ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปเป็นนิตย์
ตั้งแต่ที่ดวงอาทิตย์ขึ้นจนถึงที่ดวงอาทิตย์ตก พระนามของพระ
ยาห์เวห์จะเป็นที่สรรเสริญ พระยาห์เวห์ประทับอยู่สูงเหนือ
ประชาชาติทั้งสิ้น และพระสิริของพระองค์สูงเหนือฟ้าสวรรค์
ผู้ใดเป็นเหมือนพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา ผู้ประทับบนที่สูง ผู้
โน้มพระองค์ลงทอดพระเนตร ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก?
พระองค์ทรงยกคนจนขึ้นมาจากผงโคลน และทรงยกคนขัดสน
ขึ้นมาจากกองขี้เถ้า เพื่อให้เขานั่งกับบรรดาเจ้านาย กับบรรดา
เจ้านายแห่งชนชาติของพระองค์ พระองค์โปรดให้หญิงหมั้นมี
บ้านอยู่ เป็นแม่ที่ขึ้นบานมีบุตร สรรเสริญพระยาห์เวห์
เมื่ออิสราเอลออกจากอียิปต์ คือวงศ์วานของยาโคบออกจากชน
ชาติต่างภาษา ยูดาห์กลายเป็นสถานนมัสการของพระองค์
อิสราเอลกลายเป็นราชอาณาจักรของพระองค์ ทะเล เห็นแล้วหนึ
แม่น้ำจอร์แดนหันหลังกลับ ภูเขากระโดดเหมือนแกะผู้ เนินเขา
กระโดดเหมือนลูกแกะ ทะเลเอ๋ย ทำไมเจ้าจึงหนี? แม่น้ำจอร์แดน

เอ๋ย ทำไมเจ้าจึงหันหลังกลับ? ภูเขาเอ๋ย ทำไมเจ้าจึงกระโดด
เหมือนแกะผู้? เนินเขาเอ๋ย ทำไมเจ้าจึงกระโดดเหมือนลูกแกะ?
แผ่นดินเอ๋ย จงตัวสั้น เฉพาะพระพักตร์องค์เจ้านายเถิด คือ
เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าของยาโคบ ผู้ทรงเปลี่ยนหินให้เป็น
สระน้ำ คือทรงเปลี่ยนหินเหล็กไฟ ให้เป็นน้ำพุ

พระเกียรตินี้มีมิใช่มีแก่เหล่าข้าพระองค์ ข้าแต่พระยาห์เวห์ มิใช่มี
แก่เหล่าข้าพระองค์เลย แต่แต่พระนามของพระองค์ เนื่องจาก
ความรักมั่นคงและความซื่อสัตย์ของพระองค์ ทำไมบรรดา
ประชาชาติจะกล่าวว่า “พระเจ้าของเขาทั้งหลายอยู่ไหนเล่า?”
พระเจ้าของเราทั้งหลายอยู่ในฟ้าสวรรค์ สิ่งใดที่พอพระทัย
พระองค์ก็ทรงกระทำ รูปเคารพของคนเหล่านั้นเป็นเงินและ
ทองคำ เป็นผลงานของมือมนุษย์ รูปเหล่านั้นมีปาก แต่พูดไม่ได้
มีตา แต่ดูไม่ได้ มีหู แต่ฟังไม่ได้ มีจมูก แต่ดมไม่ได้ มีมือ แต่คลำ
ไม่ได้ มีเท้า แต่เดินไม่ได้ รูปเหล่านั้นทำเสียงในคอไม่ได้ ผู้ที่ทำรูป
เหล่านั้นจะเป็นเหมือนรูปเหล่านั้น ทุกคนที่วางใจในรูปเหล่านั้นก็
เช่นกัน อิสราเอลเอ๋ย จงวางใจในพระยาห์เวห์เถิด พระองค์ทรง
เป็นผู้อุปถัมภ์และเป็นโล่ของเขาทั้งหลาย วงศ์วานอาโรนเอ๋ย จง
วางใจในพระยาห์เวห์เถิด พระองค์ทรงเป็นผู้อุปถัมภ์และเป็นโล่
ของเขาทั้งหลาย ท่านผู้ยำเกรงพระยาห์เวห์เอ๋ย จงวางใจในพระ

ยาร์เวทเกิด พระองค์ทรงเป็นผู้อุปถัมภ์และเป็นโล่ของเขา
ทั้งหลาย พระยาร์เวททรงระลึกถึงเราทั้งหลาย พระองค์จะทรง
อวยพร จะทรงอวยพรวงศ์วานอิสราเอล จะทรงอวยพรวงศ์วาน
อาโรน พระองค์จะทรงอวยพรบรรดาผู้ที่ยำเกรงพระยาร์เวท
ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ ขอพระยาร์เวททรงให้พวกท่านเพิ่มพูนขึ้น
ทั้งท่านและลูกหลานของท่าน ขอให้พวกท่านรับพระพรจาก
พระยาร์เวท ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ฟ้าสวรรค์
สูงสุดเป็นของพระยาร์เวท แต่พระองค์ประทานแผ่นดินโลกแก่
มนุษย์ทั้งหลาย คนตายไม่สรรเสริญพระยาร์เวท และทุกคนที่ลงไป
ไปสู่ที่สงบก็เช่นกัน แต่เราทั้งหลายจะถวายสาธุการแด่พระยาร์
เวท ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปเป็นนิตย์ สรรเสริญพระยาร์เวท
ข้าพเจ้ารักพระยาร์เวท เพราะพระองค์ ทรงฟังเสียงและคำ
วิงวอนของข้าพเจ้า พระองค์เจียพระกรรมฟังข้าพเจ้า
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะทูลพระองค์ตราบที่ข้าพเจ้ามีชีวิตรอยู่
บ่วงมรณาล้อมข้าพเจ้า ความเจ็บปวดแห่งแดนคนตายจับ
ข้าพเจ้าไว้ ข้าพเจ้าพบความทุกข์โศกและความระทม แล้ว
ข้าพเจ้าร้องทูลออกพระนามพระยาร์เวทว่า “ข้าแต่พระยาร์เวท
ขอทรงช่วยชีวิตข้าพระองค์เถิด” พระยาร์เวททรงมีพระคุณ
และทรงชอบธรรม พระเจ้าของเราทั้งหลายทรงพระกรุณา พระ

ยาห์เวห์ทรงปกป้องคนรู้น้อยไว้ เมื่อข้าพเจ้าตกต่ำ พระองค์ทรง
ช่วยข้าพเจ้าให้รอด จิตใจของข้าเอย กลับไปสู่ที่พักของเจ้าเถิด
เพราะพระยาห์เวห์ทรงดีต่อเจ้าแล้ว เพราะพระองค์ ทรงช่วยข้า
พระองค์จากความตาย ช่วยนัยน์ตาข้าพระองค์จากน้ำตา ช่วย
เท้าข้าพระองค์จากการสะดุด ข้าพเจ้าดำเนินอยู่เฉพาะพระ
พักตร์ของพระยาห์เวห์ ในดินแดนของคนเป็น ข้าพเจ้ายังเชื่ออยู่
แม้เมื่อข้าพเจ้ากล่าวว่า “ข้าพเจ้าทุกข์ยากยิ่งนัก” ข้าพเจ้ากล่าว
ในเวลาตกใจว่า “มนุษย์ทุกคนเป็นคนโกหก” ข้าพเจ้าจะเอา
อะไรตอบแทนพระยาห์เวห์? สำหรับความดีทั้งสิ้นของพระองค์ที่
มีต่อข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะยกถวายแห่งความรอด และร้องออกพระ
นามพระยาห์เวห์ ข้าพเจ้าจะแก้บนแด่พระยาห์เวห์ ต่อหน้า
ประชาชนทั้งปวงของพระองค์ ความตายของผู้จงรักภักดีต่อ
พระองค์ สำคัญในสายพระเนตรพระยาห์เวห์ ข้าแต่พระยาห์เวห์
ข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ ข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของ
พระองค์ เป็นบุตรชายของหญิงคนใช้ของพระองค์ พระองค์ทรง
ถอดโซ่ตรวนของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะถวายเครื่องบูชา
ขอบพระคุณแด่พระองค์ และร้องออกพระนามพระยาห์เวห์
ข้าพเจ้าจะแก้บนแด่พระยาห์เวห์ ต่อหน้าประชาชนทั้งปวงของ
พระองค์ ในบริเวณพระนิเวศของพระยาห์เวห์ ในท่ามกลาง

เยรูซาเล็ม สรรเสริญพระยาห์เวห์

ประชาชาติทั้งสิ้นเอ๋ย จงสรรเสริญพระยาห์เวห์เถิด ประชาชาติทั้งปวงเอ๋ย จงยกย่องพระองค์เถิด เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ที่มีต่อพวกเรานั้นใหญ่ยิ่งนัก และความซื่อสัตย์ของพระยาห์เวห์ดำรงเป็นนิตย์ สรรเสริญพระยาห์เวห์

จงขอบพระคุณพระยาห์เวห์ เพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์ ให้อิสราเอลกล่าวเถิดว่า “ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์” ให้วงศ์วานอาโรนกล่าวเถิดว่า “ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์” ให้บรรดาผู้ที่ยำเกรงพระยาห์เวห์กล่าวเถิดว่า “ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์” ข้าพเจ้า ได้ร้องทูลพระยาห์เวห์จากความคับแค้นใจ พระยาห์เวห์ทรงตอบข้าพเจ้าโดยประทานความโล่งใจให้ เมื่อพระยาห์เวห์ทรงอยู่ฝ่ายข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่กลัว มนุษย์จะทำอะไรแก่ข้าพเจ้าได้เล่า? พระยาห์เวห์ทรงอยู่ฝ่ายข้าพเจ้าเพื่อช่วยข้าพเจ้า ดังนั้นข้าพเจ้าจะมองเห็นคนที่เกลียดข้าพเจ้าแพ้ เข้าลี้ภัยอยู่ในพระยาห์เวห์ ก็ดีกว่า วางใจในมนุษย์ เข้าลี้ภัยอยู่ในพระยาห์เวห์ ก็ดีกว่า วางใจในเจ้านาย ประชาชาติทั้งสิ้นได้ล้อมข้าพเจ้า แต่โดยพระนามพระยาห์เวห์ ข้าพเจ้าทำหั่นพวกเขา เขาทั้งหลายได้ล้อมข้าพเจ้า ได้ล้อมข้าพเจ้าทุกด้าน

แต่โดยพระนามพระยาห์เวห์ ข้าพเจ้าทำห้่นพวกเขา เขา
ทั้งหลายได้ล้อมข้าพเจ้าเหมือนฝูงผึ้ง พวกเขาอดดับไป เหมือน
ไฟไหม้หนาม โดยพระนามพระยาห์เวห์ ข้าพเจ้าทำห้่นพวกเขา
ข้าพเจ้าถูกผลักอย่างแรง ข้าพเจ้ากำลังจะล้ม แต่พระยาห์เวห์
ทรงช่วยข้าพเจ้า พระยาห์เวห์ทรงเป็นกำลังและบทเพลงของ
ข้าพเจ้า พระองค์ทรงเป็นความรอดของข้าพเจ้า มีเสียงยินดีและ
ไชโย อยู่ในเต็นท์ของผู้ชอบธรรมว่า “พระหัตถ์ขวาของพระยาห์
เวห์ห้าวหาญนัก พระหัตถ์ขวาของพระยาห์เวห์เป็นที่เชิดชู พระ
หัตถ์ขวาของพระยาห์เวห์ห้าวหาญนัก” ข้าพเจ้าจะไม่ตาย แต่
ข้าพเจ้าจะเป็นอยู่ และประกาศพระราชกิจของพระยาห์เวห์
พระยาห์เวห์ทรงเตือนข้าพเจ้าอย่างหนัก แต่พระองค์ไม่ทรง
มอบข้าพเจ้าไว้กับความตาย ขอเปิดประตูความชอบธรรมให้
ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะเข้าประตูนั้น ข้าพเจ้าจะขอบพระคุณพระยาห์
เวห์ นี่คื้ประตูของพระยาห์เวห์ คนชอบธรรมจะเข้าไปทางนี้
ข้าพระองค์ จะขอบพระคุณพระองค์ เพราะพระองค์ทรงตอบข้า
พระองค์ และทรงเป็นความรอดของข้าพระองค์ ศิลาซึ่งช่างก่อ
ได้ทอดทิ้งเสีย ได้เป็นศิลามุมเอกแล้ว การนี้เป็นมาจากพระยาห์
เวห์ เป็นสิ่งอัศจรรย์ในสายตาเรา วันนี้เป็นวันที่พระยาห์เวห์ได้
ทรงสร้าง ให้เราเปรมปรีดีและยินดีในวันนั้น ข้าแต่พระยาห์เวห์

ขอทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้รอดเถิด ข้าแต่พระยาห์เวห์
ขอประทานความสำเร็จแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายเถิด ขอท่านผู้
เข้ามาในพระนามของพระยาห์เวห์ จงได้รับพระพร เราอวยพร
พวกท่านจากพระนิเวศของพระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์ทรงเป็น
พระเจ้า และพระองค์ประทานความสว่างแก่เรา จงเริ่มเทศกาล
เลี้ยงด้วยกิงไม้ ไปถึงเชิงนอนของแท่นบูชา พระองค์ ทรงเป็นพระ
เจ้าของข้าพระองค์ และข้าพระองค์จะขอบพระคุณพระองค์
พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะยกย่อง
พระองค์ จงขอบพระคุณพระยาห์เวห์เพราะพระองค์ประเสริฐ
เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์ -สดุดี 113-118

ผู้นำทำ:

เทไวน์แก้วที่ 4

ผู้นำอธิษฐาน:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ - לְבַרְכֵנוּ מְלֶכֶה הַקָּדוֹם בְּרַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

บารุค อทา อาโดไน เอโลฮีนู เมเลค हा ओलाम บอरी 프리 หากาเฟน

สาธุการแต่พระองค์ พระเจ้าของเรา กษัตริย์แห่งจักรวาล ผู้ทรง
สร้างผลของเถาองุ่น

ทุกคนทำด้วยกัน:

ทุกคนก็ดื่มด้วยกัน

ผู้นำพูด:

ผู้นำสรุปโดยเตือนทุกคนว่างานเลี้ยงครั้งนี้เตือนใจถึงการช่วยให้รอดของพระเจ้าต่อเรา ไม่เพียงแต่จากการเป็นทาสในอียิปต์เท่านั้น แต่จากบาปและความตาย ซึ่งความตายเป็นสิ่งที่เราสมควรได้รับเพราะบาปของเรา เราได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระเยซู เหมือนที่ชาวอิสราเอลได้รับความรอดพ้นทางเลือดของลูกแกะในเทศกาลปัสกาครั้งแรก

ทุกคนพูดเสียงดังพร้อมกัน:

สุขสันต์วันปัสกา ขอให้เราไม่ลืมความรอดของพระเจ้า!

